

Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen kuntien valtionosuuslaiksi ja siihen liittyviksi laeiksi

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys n:o 149/1996 vp kuntien valtionosuuslaiksi ja siihen liittyviksi laeiksi. Eduskunnalle on hallintovaliokunta antanut asiasta mietintönsä n:o 24/1996 vp.

Eduskunta edellyttää, että hallitus seuraa tarkoin valtionosuusuudistuksen vaikutuksia ja kohdentumista sekä antaa tarvittaessa pikaisesti eduskunnalle näitä koskevat muutosehdotukset.

Eduskunta edellyttää, että hallitus antaa eduskunnalle kahden vuoden kuluttua valtionosuusuudistuksen voimaantulosta selvityksen sen toimivuudesta ja tarkoituksenmukaisuudesta.

Eduskunta edellyttää, että hallitus selvittää pikaisesti yhteisöveron nykyistä oikeudenmukaisemmat jakoperusteet ja selvittää samalla voimalaitoskuntien osalta voimalaitos-

ten aiheuttamat pysyväisluonteiset haitat sekä ryhtyy selvitysten edellyttämiin korjaustoimenpiteisiin.

Eduskunta edellyttää, että hallitus antaa vuoden 1997 aikana esityksen lastensuojelusta sekä ulkomaalaisten ja erityisen vaikeavammaisten hoidosta aiheutuvien poikkeuksellisen suurten kustannusten tasausjärjestelmästä.

Eduskunta edellyttää, että kuntayhtymän ja yksityisen ylläpitäjän rahoituksen myöntämiseen ja maksamiseen liittyvän uuden järjestelmän toimivuutta ja myös sen tarkoituksenmukaisuutta seurataan ja että tarpeelliseksi havaittaviin lainsäädäntötoimiin ryhdytään välittömästi.

Eduskunta on hyväksynyt seuraavat lait, joista toisen valtiopäiväjärjestyksen 67 §:n 2 momentissa säädetyn käsittelyn jälkeen:

Kuntien valtionosuuslaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleisiä säännöksiä

1 §

Sovelletamisala

Tässä laissa säädetään kuntien yleisestä valtionosuudesta, tehtäväkohtaisista valtionosuuksista ja rahoitusavustuksista, joita myönnetään kunnalle tai kuntayhtymälle taikka opetus- ja kulttuuritoimen osalta myös muulle toiminnan ylläpitäjälle.

Tehtäväkohtaisiin valtionosuuksiin tämän lain säännöksiä sovelletaan siltä osin kuin tässä laissa tai muualla laissa erikseen säädetään.

2 §

Määritelmiä

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *valtionosuudella* yleistä valtionosuutta ja tehtäväkohtaista valtionosuutta;

2) *yleisellä valtionosuudella* yleisen valtionosuuden perusosaa olosuhdelisineen;

3) *tehtäväkohtaisella valtionosuudella* käyttökustannusten valtionosuutta, joka myönnetään sosiaali- ja terveydenhuoltoon tai opetus- ja kulttuuritoimeen;

4) *valtionosuustehtävillä* tehtäviä, joihin lain nojalla myönnetään yleistä valtionosuutta tai tehtäväkohtaisia valtionosuuksia;

5) *rahoitusavustuksella* harkinnanvaraista avustusta;

6) *valtionapuviranomaisella* ministeriötä, joka vastaa yleistä valtionosuutta, verotuloihin perustuvaa valtionosuuden tasausta, siirtymätasausta ja rahoitusavustusta koskevista asioista; sekä

7) *valtionavun saajalla* kuntaa tai kuntayhtymää taikka opetus- ja kulttuuritoimen osalta myös muuta toiminnan ylläpitäjää.

2 luku

Valtion ja kuntien välinen kustannustenjako

3 §

Valtionosuuksien vahvistamisperusteet

Valtionosuuksien tai niiden määräämisen perusteena olevat keskimääräiset markkamäärät tai laskennalliset kustannukset vahvistetaan vuosittain seuraavaa varainhoitovuotta varten. Tällöin otetaan huomioon:

1) valtionosuustehtävien laajuuden ja laadun arvioidut muutokset 4 §:n 1 momentissa säädetyllä tavalla;

2) kustannustason arvioidut muutokset 4 §:n 2 momentissa säädetyllä tavalla, kuitenkin enintään täyteen ja vähintään puoleen määrään kustannustason arvioidusta muutoksesta;

3) vahvistamisvuotta edeltäneenä varainhoitovuonna toteutuneiden ja 1 kohdan perusteella arvioitujen kustannusten välinen erotus 5 §:ssä säädetyllä tavalla; sekä

4) ne tarkistukset, jotka tehdään valtion ja kuntien välisen kustannustenjaon säilyttämiseksi 6 §:ssä säädetyin perustein.

4 §

Valtionosuustehtävien ja kustannustason muutos

Valtionosuustehtävien laajuuden ja laadun muutos otetaan huomioon, jos se aiheutuu asianomaista valtionosuustehtävää koskevasta laista tai asetuksesta, lakiin tai asetukseen perustuvasta valtion viranomaisen määräyksestä tai valtakunnallisesta suunnitelmasta taikka valtion talousarviosta.

Kustannustason muutos lasketaan siten, että kaksi kolmasosaa siitä aiheutuu kunnan ansiotason ja kuntien palkkasidonnaisten

maksujen muutoksesta ja yksi kolmasosa yleisen hintatason muutoksesta siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

5 §

Toteutuneiden muutosten huomioon ottaminen

Vahvistettaessa varainhoitovuoden valtionosuuksien tai niiden määräämisen perusteena olevia keskimääräisiä markkamääriä tai laskennallisia kustannuksia, otetaan huomioon vahvistamisvuotta edeltäneen varainhoitovuoden toteutuneet, 4 §:n nojalla tehdyistä arvioista poikkeavat valtionosuustehtävien laajuuden ja laadun sekä kustannustason muutokset.

6 §

Kustannustenjaon säilyttäminen

Valtio osallistuu kunnille tehtäväkohtaisten valtionosuuksien piiriin kuuluvista tehtävistä aiheutuviin kustannuksiin samassa suhteessa kuin se on osallistunut niihin tämän lain tullessa voimaan. Tämä ei kuitenkaan koske perustamishankkeista eikä muusta kulttuuritoimesta kuin kirjastotoimesta aiheutuvia kustannuksia eikä laskennallisia korkoja, lainanhoitokustannuksia tai poistoja taikka muita vastaavia eräiä.

Kustannustenjaon kehitys selvitetään koko maan tasolla ja kokonaisuudessaan valtion ja kuntien välillä. Tehtäväkohtaisten valtionosuuksien tai niiden määräytymisen perusteena olevia keskimääräisiä markkamääriä tai laskennallisia kustannuksia tarkistetaan selvitysten edellyttämällä tavalla joka neljäs vuosi (*tarkistusvuosi*) siten kuin sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetussa laissa (733/92) sekä opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetussa laissa (705/92) säädetään.

Jos vuotuinen kustannustason muutos on 3 §:n 2 kohdan perusteella päätetty joinakin vuosina ottaa huomioon vähemmästä kuin täydestä määrästä, otetaan muutokset kustannustenjaon tarkistuksessa huomioon enintään päätetyn suuruisina.

3 luku

Valtionosuuksien tasaus

7 §

Verotuloihin perustuva valtionosuuksien tasaus

Kunnalle myönnetään verotuloihin perustuva valtionosuuden lisäystä (*tasausslisä*), jos sen laskennallinen verotulo asukasta kohden on pienempi kuin 90 prosenttia markkamäärästä, joka saadaan jakamalla kaikkien kuntien yhteenlasketut verotulot kuntien yhteenlasketulla asukasluvulla (*tasausraja*). Tasausslisä lasketaan siten, että sen ja kunnan laskennallisen verotulon summa on tasausrajan mukainen markkamäärä.

Jos kunnan laskennallinen verotulo asukasta kohden ylittää tasausrajan, vähennetään kunnan valtionosuuksista markkamäärä, joka on 40 prosenttia kunnan asukasta kohden laskettujen laskennallisten verotulojen ja tasausrajan erotuksesta, kuitenkin enintään 15 prosenttia kunnan laskennallisesta verotulosta (*tasausvähennys*).

Kunnan laskennallista verotuloa laskettaessa otetaan huomioon kunnallisvero, kunnan osuus yhteisön tuloverosta (*yhteisövero-osuus*) ja kiinteistövero samalta verovuodelta siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

4 luku

Yleinen valtionosuus ja rahoitusavustus

8 §

Yleisen valtionosuuden määräytyminen

Kunta saa yleisenä valtionosuutena markkamäärän, joka muodostuu perusosasta ja olosuhdelisistä.

Yleisen valtionosuuden perusosan markkamäärä saadaan kertomalla varainhoitovuotta edeltävän vuoden alkaessa ollut väestötietolain (507/93) 18 §:n mukainen kunnan asukasluku vahvistetulla yleisen valtionosuuden keskimääräisellä markkamäärällä.

Näin saatuun markkamäärään lisätään 9—12 §:ssä määritellyjen olosuhdelisien mu-

kaan määräytyvät markkamäärät. Saaristotai syrjäisyyslisää maksetaan kuitenkin kunnalle vaihtoehtoisena sen mukaan, kumpi niistä on kunnalle edullisempi.

9 §

Saaristolisä

Saariston kehityksen edistämisestä annettussa laissa (494/81) tarkoitetut kunnat, joiden väestöstä vähintään puolet asuu ilman kiinteätä tieyhteyttä mantereeseen, saavat saaristolisänä markkamäärän, joka on yleisen valtionosuuden perusosa kolminkertaisena, muut saaristokunnat markkamäärän, joka on yleisen valtionosuuden perusosa puolitoistakertaisena ja saaristo-osakunnat markkamäärän, joka on saaristossa asuvien henkilöiden määrä kerrottuna 75 prosentilla yleisen valtionosuuden vahvistetusta keskimääräisestä markkamäärästä.

10 §

Syrjäisyyslisä

Kunnat, joiden paikallisen ja seudullisen väestöpohjan perusteella määräytyvä syrjäisyysluku on 1,50 tai suurempi, saavat syrjäisyyslisänä markkamäärän, joka on yleisen valtionosuuden perusosa kolminkertaisena, kunnat, joiden syrjäisyysluku on 1,00—1,49, markkamäärän, joka on yleisen valtionosuuden perusosa kaksinkertaisena ja kunnat, joiden syrjäisyysluku on 0,50—0,99, markkamäärän, joka on yleisen valtionosuuden perusosa puolitoistakertaisena. Syrjäisyysluvun määräytymisperusteet säädetään asetuksella.

11 §

Liikenteen taajamalisä

Kunnat, joiden taajamaväestön määrä ylittää 40 000, saavat liikenteen taajamalisänä markkamäärän, joka on taajamassa asuvien henkilöiden määrä kerrottuna 45 prosentilla yleisen valtionosuuden vahvistetusta keskimääräisestä markkamäärästä. Taajamaväestön määräytymisperusteet säädetään asetuksella.

12 §

Kielilisiä

Kielilain (148/22) mukaiset kaksikieliset kunnat ja saamelaisten kotiseutalueen kunnat saavat kielilisänä markkamäärän, joka on 10 prosenttia yleisen valtionosuuden perusosasta.

13 §

Rahoitusavustus

Harkinnanvaraista rahoitusavustusta voidaan myöntää kunnalle, joka ensisijaisesti poikkeuksellisten tai tilapäisten kunnallistaloudellisten vaikeuksien vuoksi on lisätyn taloudellisen tuen tarpeessa. Taloudellisen tuen tarpeeseen vaikuttavina seikkoina otetaan huomioon myös paikalliset erityisolosuhteet.

Valtionapuviranomainen voi asettaa avustuksen myöntämiselle ja käytölle kunnan talouden tervehdyttämistä koskevia ehtoja.

5 luku

Maksaminen ja muu menettely

14 §

Neuvottelumenettely

Ennen kuin valtionapuviranomainen tai muu ministeriö tekee ehdotuksen seuraavan varainhoitovuoden valtionosuuksien perusteista valtion talousarvioon, sen on neuvoteltava asianomaisten muiden ministeriöiden sekä kuntien keskusjärjestön kanssa siitä, miten valtionosuuksien piiriin kuuluvista tehtävistä aiheutuneet kustannukset kehittyvät.

Valtion ja kuntien välistä kustannustenjakoa koskevista tarkistuksista on neuvoteltava kuntien keskusjärjestön kanssa siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

15 §

Valtionosuuden vahvistaminen ja tarkistaminen

Valtioneuvosto päättää valtionosuuksien tai niiden määräämisen perusteena olevien keskimäärien markkamäärien tai laskennallis-

ten kustannusten vahvistamisesta kunkin vuoden syyskuun loppuun mennessä.

16 §

Valtionosuuden ja rahoitusavustuksen myöntäminen sekä verotuloihin perustuvan valtionosuuksien tasauksen vahvistaminen

Valtionapuviranomainen myöntää yleisen valtionosuuden sekä vahvistaa verotuloihin perustuvan valtionosuuksien tasauksen. Valtioneuvosto myöntää rahoitusavustuksen. Tehtäväkohtaiset valtionosuudet myöntää asianomainen ministeriö.

Yleinen valtionosuus ja tehtäväkohtaiset valtionosuudet myönnetään ja verotuloihin perustuva valtionosuuksien tasaus vahvistetaan hakemuksetta vuosittain viimeistään tammikuun 11 päivänä.

Rahoitusavustusta on haettava valtionapuviranomaiselta. Ennen varainhoitovuotta myönnettävää ja kesäkuun loppuun mennessä maksettavaa rahoitusavustusta on haettava varainhoitovuotta edeltävän lokakuun loppuun mennessä sekä joulukuun loppuun mennessä maksettavaa rahoitusavustusta varainhoitovuoden elokuun loppuun mennessä.

17 §

Maksaminen

Valtionosuudet, joissa on otettu huomioon 7 §:ssä tarkoitettu verotuloihin perustuva valtionosuuksien tasaus, maksetaan ministeriöittäin valtionavun saajalle varainhoitovuoden alusta lukien kuukausittain yhtä suurina erinä kunakin kuukautena, viimeistään sen 11 päivänä. Rahoitusavustus maksetaan kunnalle hakemuskohdan perusteella joko varainhoitovuoden kesäkuun tai joulukuun loppuun mennessä.

Verotuloihin perustuvat valtionosuuksien tasaukset kohdistetaan tämän lain, sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain sekä opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain mukaisesti valtionosuuksiin siinä suhteessa kuin niiden valtionosuusmäärärahat ovat valtion talousarviossa.

Jos myönnettävä yleinen valtionosuus, sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain mukainen valtionosuus tai opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain mukainen valtion-

osuus on pienempi kuin siihen 2 momentin mukaan kohdistuvat vähennykset, perii valtionosuusviranomainen tai asianomainen muu ministeriö erotuksen kunnalta.

Valtionapuviranomainen toimittaa asianomaisille ministeriöille kuntakohtaisen päätöksensä 2 momentissa tarkoitetuista sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain sekä opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain mukaisia valtionosuuksia maksettaessa huomioon otettavista markkamääristä.

18 §

Saamatta jääneen etuuden suorittaminen

Jos oikaisuvaatimuksen tekemiselle 21 §:ssä säädetyn määräajan kuluttua ilmenee tietoja, jotka eivät ole olleet aikaisemmin valtionavun saajan käytettävissä ja siltä on tämän vuoksi jäänyt saamatta valtionosuutta, joka olisi lain mukaan kuulunut sille, on saamatta jäänyt määrä suoritettava valtionavun saajalle. Suoritettavalle määrälle on maksettava korkolain 3 §:n 2 momentin mukainen vuotuinen korko sen kuukauden alusta, jona valtionosuus olisi tullut maksaa.

Jos saamatta jääneen etuuden merkitys on vähäinen ja sen maksatuksesta aiheutuvat menot olisivat epäsuhteessa asian taloudelliseen merkitykseen, ei etuutta kuitenkaan suoriteta.

Valtionapuviranomainen tai muu asianomainen ministeriö voi päättää, että saamatta jäänyt etuus maksetaan myöhemmin seuraavien valtionosuuksien yhteydessä.

19 §

Perusteettoman edun palauttaminen

Jos valtionavun saaja on saanut perusteettomasti valtionosuutta, on valtionapuviranomaisen tai asianomaisen muun ministeriön määrättävä liikaa saatu määrä palautettavaksi. Palautettavasta määrästä peritään korkolain 3 §:n 2 momentin mukainen vuotuinen korko sen kuukauden alusta, jona valtionosuus on maksettu.

Jos palautettava etuus on vähäinen taikka jos palauttamista tai koron perimistä on pidettävä kohtuuttomana, voidaan etuus jättää määräämättä palautettavaksi.

Valtionapuviranomainen tai muu asianomainen ministeriö voi päättää, että palautet-

tava etuus vähennetään myöhemmin seuraavien valtionosuuksien yhteydessä.

20 §

Suoritusvelvollisuuden raukeaminen

Velvollisuus suorittaa saamatta jäänyt etuus tai palauttaa perusteetta saatu etuus raukeaa viiden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona etuus olisi tullut suorittaa tai on suoritettu.

6 luku

Muutoksenhaku

21 §

Oikaisumenettely

Milloin kunta on tyytymätön päätökseen, joka koskee valtionosuuden myöntämistä tai verotuloihin perustuvan valtionosuuksien tasauksen vahvistamista, on sillä oikeus kolmen kuukauden kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan tehdä valtionapuviranomaiselle tai muulle asianomaiselle ministeriölle kirjallinen vaatimus päätöksen oikaisemisesta. Päätökseen on liitettävä oikaisuvaatimusosoitus.

22 §

Muutoksenhaku

Oikaisuvaatimuksen johdosta annetusta samoin kuin 18, 19 ja 24 §:ssä tarkoitettua päätöksestä saa valittaa korkeimpaan hallinto-oikeuteen niin kuin hallintolainkäyttölaissa (586/96) säädetään.

Muuhun kuin 1 momentissa tarkoitettuun tämän lain nojalla annettuun päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

7 luku

Erinäisiä säännöksiä

23 §

Tietojen toimittaminen

Valtionavun saajan on toimitettava ne valtionosuuden määrittämisen kannalta oleelliset tiedot, joita valtionapuviranomainen,

asianomaiset muut ministeriöt tai niiden määräämät viranomaiset edellyttävät.

24 §

Uhkasakko

Jos kunta, kuntayhtymä tai muu toiminnan ylläpitäjä on valtionosuustehtäviä järjestäessään jättänyt noudattamatta laissa tai lain nojalla säädetyn tai määrätyn velvoitteen, voi lääninhallitus, asianomaista ministeriötä kuultuaan, sakon uhalla määrätä valtionavun saajan noudattamaan velvoitetta.

25 §

Tarkemmat säännökset

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

8 luku

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

26 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Tällä lailla kumotaan 3 päivänä elokuuta 1992 annettu kuntien valtionosuuslaki (688/92) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen toimeenpanon edellyttämiin toimenpiteisiin valtionosuuksien vahvistamiseksi vuodelle 1997.

27 §

Yleisen valtionosuuden perusteena oleva markkamäärä

Yleisen valtionosuuden keskimääräinen markkamäärä asukasta kohden on vuonna 1997 206 markkaa.

Kunnalle 8 §:n ja tämän pykälän 1 momentin perusteella määräytyvästä yleisestä valtionosuudesta vähennetään vuodesta 1997 lukien kunnan asukasta kohden 29,50 markkaa.

28 §

Kustannustason muutokset vuosina 1996—1998

Sen estämättä, mitä 3 §:ssä säädetään, otetaan kustannustason arvioitu muutos täysimääräisenä huomioon määrättäessä valtionosuuksia ja laskennallisia kustannuksia vuosille 1997—1999.

29 §

Valtionosuudet vuodesta 1998 lukien

Sen estämättä, mitä 6 §:ssä säädetään, vähennetään kuntien valtionosuuksia vuoden 1997 tasosta vuonna 1998 yhteensä 1 300 miljoonaa markkaa siten, että vähennyksistä kohdistetaan 6 prosenttia tämän lain, 57 prosenttia sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain sekä 37 prosenttia opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain perusteella maksettaviin valtionosuuksiin.

Yleisen valtionosuuden 1 momentissa tarkoitettu vähennys toteutetaan vähentämällä 8 §:n perusteella laskettavasta markkamäärästä vuodesta 1998 lukien kunnan asukasta kohden 15,30 markkaa.

30 §

Rahoitusavustus vuosina 1997—1999

Sen lisäksi, mitä 13 §:ssä säädetään, otetaan myös tämän lain täytäntöönpanosta kunnille johtuvat erityiset taloudelliset vaikeudet huomioon rahoitusavustusta vuosille 1997—1999 myönnettäessä.

31 §

Siirtymätasaus

Tämän lain mukaisten valtionosuusperusteiden aiheuttamaa kunnan valtionosuuksien muutosta tasataan siirtymätasauksella. Valtionapuviranomainen vahvistaa siirtymätasauksen niille kunnille, joiden 2 momentin mukainen valtionosuuksien muutos ylittää kullekin vuodelle 3 momentissa säädetyn määrän asukasta kohti.

Siirtymätasaus lasketaan vähentämällä kunnalle tämän lain, sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta

annetun lain sekä opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain mukaisin vuoden 1997 valtionosuuksien määräytymisperustein laskettavien valtionosuuksien yhteismäärästä valtionosuudet, jotka kunnalle on myönnetty kahden ensiksi mainitun lain mukaisiin toimintoihin vuonna 1996, sekä markkamäärät, jotka kunnalle on vuonna 1996 maksettu opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen 40 §:n 2 momentin mukaisesti. Valtionosuuden muutosta laskettaessa ei oteta huomioon vuonna 1997 toteutettavia valtionosuuksien vähennyksiä, valtionosuustehävien laadun ja laajuuden muutoksia, kustannustason muutoksia eikä kuntien kansaneläkkeiden asumislisien poistamista vastaavaa valtionosuuksien vähennystä. Laskemisen perusteena käytetään kuntien vuoden-

vaihteen 1995—1996 asukaslukua sekä vuoden 1996 oppilas-, opetustunti- ja henkilötyövuosimääriä.

Kunnan valtionosuuksien 2 momentin mukaisesti laskettu muutos asukasta kohti rajataan kuitenkin valtionosuuksiin lisättävällä tai niistä vähennettävällä siirtymätasauksella enintään 200 markkaan vuonna 1997, 400 markkaan vuonna 1998, 700 markkaan vuonna 1999, 1 050 markkaan vuonna 2000 ja 1 400 markkaan vuonna 2001.

Siirtymätasauksen maksamisesta ja kohdentumisesta on voimassa, mitä 17 §:ssä säädetään verotuloihin perustuvasta valtionosuuksien tasauksesta.

Siirtymätasauksen vahvistamista koskevaan päätökseen voi kunta hakea muutosta siten kuin 6 luvussa säädetään.

Laki

kunnan talouden vakauttamisesta ja kuntaselvityksestä annetun lain 19 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä säädetyllä tavalla,

muutetaan kunnan talouden vakauttamisesta ja kuntaselvityksestä 15 päivänä heinäkuuta 1994 annetun lain (658/94) 19 § seuraavasti:

19 §

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1994 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 1997.

Kuntaan, jolle on myönnetty korkotukea tai vakautuslainaa taikka jossa on päätetty käynnistää kuntaselvitys, sovelletaan tämän

lain säännöksiä joulukuun 31 päivän 1997 jälkeenkin, kunnes kunta on maksanut takaisin 5 ja 7 §:n mukaan määräytyvät valtion korkotuki- ja vakautuslainasaatavat tai kuntaselvitys on päättynyt.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Laki

kuntien yhdistymisavustuksista annetun lain 5 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kuntien yhdistymisavustuksista 31 päivänä tammikuuta 1994 annetun lain (89/94) 5 § seuraavasti:

5 §

Tämä laki tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 1994 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2000.

Tätä lakia sovelletaan kuntajaon muutok-

siin, jotka tulevat voimaan aikaisintaan vuoden 1995 ja viimeistään vuoden 1998 alusta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Laki

sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtionosuudesta 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (733/92) 6 §:n 1 momentin 4 kohta ja 3 momentti sekä 19 §, *muutetaan* 2 §, 6 §:n 1 momentin 3 ja 6 kohta, 7, 8 ja 10—12 §, 13 §:n otsikko ja 1 momentti, 14—16 ja 18 §, 29 §:n 1 momentti, 30 §:n 1 ja 3 momentti, 31 §:n 1 ja 2 momentti, 32 ja 33 §, 34 §:n 1 momentti sekä 37 ja 42 §,

sellaisena kuin niistä ovat 12 § osittain muutettuna 18 päivänä joulukuuta 1995 annetulla lailla (1446/95), 33 § viimeksi mainitussa laissa ja 34 §:n 1 momentti 17 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1207/93), sekä

lisätään lakiin uusi 16 a § ja siitä mainitulla 18 päivänä joulukuuta 1995 annetulla lailla kumotun 17 §:n tilalle uusi 17 § sekä 29 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

2 §

Suhde kuntien valtionosuuslakiin

Valtionosuuteen sovelletaan tämän lain ohella kuntien valtionosuuslakia (/) siltä osin kuin tässä laissa niin säädetään.

arvion, kunnan valtionosuuden laskennassa käytettävät laskennalliset kustannukset asukasta ja työtöntä kohden sekä kunnan omarahoitusosuuden asukasta kohden;

6) voimavarojen jakamisen perusteet.

6 §

Valtakunnallisen suunnitelman sisältö

Valtakunnallinen suunnitelma sisältää:

3) sosiaali- ja terveydenhuollon valtionosuuden laskennan perusteena olevien käytökustannusten kokonaismäärää koskevan

7 §

Valtakunnallisen suunnitelman valmistelu

Valtakunnallisen suunnitelman valmistelusta huolehtii asianomainen ministeriö. Valmistelun yhteydessä on kuultava kuntien keskusjärjestöä sekä tarvittaessa muita viranomaisia ja yhteisöjä.

8 §

Voimavarojen alueellinen jakaminen

Asianomainen ministeriö jakaa valtakunnallisessa suunnitelmassa hyväksytyn hankkeiden kustannusten enimmäismäärän lääninhallituksille.

Lääninhallitukset jakavat asianomaisen ministeriön niille kohdentaman hankkeiden kustannusten enimmäismäärän edelleen lääninsä alueen kunnille ja kuntayhtymille.

Jakaessaan hankkeiden kustannusten enimmäismäärät asianomaisen ministeriön sekä lääninhallitusten on noudatettava valtakunnallisessa suunnitelmassa hyväksytyjä perusteita.

10 §

Valtionosuuden hyväksyminen ja tarkistaminen

Sosiaali- ja terveydenhuollon valtionosuuden laskennan perusteena olevien käyttökustannusten kokonaismäärää koskeva arvio, kunnan valtionosuuden laskennan perusteena olevat laskennalliset kustannukset asukasta ja työtöntä kohden sekä kunnan omavaraisuus asukasta kohden hyväksytään vuosittain valtakunnallisessa suunnitelmassa.

Valtionosuuden laskennan perusteena olevia kustannuksia hyväksyessä otetaan huomioon valtionosuustehtävien laajuuden ja laadun sekä kustannustason muutos siten kuin kuntien valtionosuuslain 3 §:ssä säädetään. Tehtävien laajuuden ja laadun muutos kohdennetaan niihin iän mukaan asukasta kohden määräytyviin laskennallisiin kustannuksiin, joita vastaaviin ikäryhmiin tehtävien muutos kohdistuu.

11 §

Laskennalliset kustannukset

Laskennalliset kustannukset kunnan asukasta kohti hyväksytään erikseen sosiaalihuoltoon ja terveydenhuoltoon iän mukaan ryhmiteltynä seuraavasti:

- 0—6-vuotiaat
- 7—64-vuotiaat
- 65—74-vuotiaat
- 75—84-vuotiaat
- 85 vuotta täyttäneet.

Lisäksi sosiaalihuollossa laskennalliset kustannukset hyväksytään työttömyyden perusteella määräytyvien kustannusten laskemiseksi erikseen asukasta ja työtöntä kohden sekä terveydenhuollossa sairastavuuden perusteella määräytyvien kustannusten laskemiseksi asukasta kohden.

12 §

Kunnan valtionosuus

Käyttökustannusten valtionosuus on kunnalle määriteltujen laskennallisten kustannusten ja omavaraisuuden erotus. Laskennalliset kustannukset määritellään erikseen sosiaalihuollon ja terveydenhuollon määräytymistekijöiden sekä kunnan syrjäisyyden perusteella. Määräytymistekijöitä ovat asukasluvu, ikärakenne, palvelu- ja jättesäätelytoimien osuus työllisestä työvoimasta, työttömyys ja sairastavuus sekä syrjäisyys siten kuin jäljempänä tässä laissa säädetään.

Sosiaalihuollon laskennalliset kustannukset saadaan kertomalla ikäryhmittäiset laskennalliset kustannukset asianomaiseen ikäryhmään kuuluvien lukumäärällä sekä kertomalla 0—6-vuotiaiden laskennalliset kustannukset lisäksi työssäkäyntikertoimella ja laske-malla saadut ikäryhmittäiset markkamäärät yhteen. Työttömyyden vaikutus kustannuksiin lasketaan kertomalla asukasta kohden määriteltä laskennallinen kustannus kunnan asukasluvulla ja työttömyyskertoimella sekä kertomalla erikseen kunnan työttömien lukumäärällä työtöntä kohden määriteltä laskennallinen kustannus. Sosiaalihuollon laskennallisten kustannusten kokonaismäärä saadaan ikärakenteen ja työttömyyden perusteella määriteltujen markkamäärien summasta.

Terveydenhuollon laskennalliset kustannukset saadaan kertomalla ikäryhmittäiset laskennalliset kustannukset asianomaiseen ikäryhmään kuuluvien lukumäärällä. Sairastavuuden perusteella määräytyvät kustannukset lasketaan kertomalla erikseen asukasta kohden määriteltä markkamäärä kunnan asukasluvulla ja sairastavuuskertoimella. Terveydenhuollon laskennalliset kustannukset saadaan ikäryhmittäisten ja sairastavuuden perusteella määriteltujen kustannusten summasta.

Valtionosuuden perusteena olevat kunnan sosiaali- ja terveydenhuollon laskennalliset

kustannukset saadaan laskemalla yhteen 2 ja 3 momentin mukaisesti lasketut sosiaalihuollon ja terveydenhuollon laskennalliset kustannukset. Jos kunnalle on vahvistettu syrjäisyyskerroin, kerrotaan summa lisäksi syrjäisyyskertomella.

13 §

Työttömyyskerroin

Kunnan työttömyyskerroin lasketaan jakamalla kunnan työttömyysprosentti koko maan työttömyysprosentilla.

14 §

Sairastavuuskerroin

Sairastavuuskerroin lasketaan työkyvyttömyyseläkkeellä olevien alle 55-vuotiaiden ikä- ja sukupuolivakioidun lukumäärän perusteella. Jos kunnan alle 55-vuotiaiden ikä- ja sukupuolivakioitu työkyvyttömyyseläkeläisten määrä suhteessa 16—54-vuotiaisiin asukkaisiin on sama kuin koko maassa, on kerroin yksi. Jos mainittu kunnan työkyvyttömyyseläkkeellä olevien ja 16—54-vuotiaiden lukumäärän suhde ylittää koko maan keskiarvon, korotetaan kerrointa ja jos suhde alittaa koko maan keskiarvon, alennetaan kerrointa siten, että kerroin vastaa kunnan ja koko maan eroa.

Kerrointa määriteltäessä käytetään neljä vuotta ennen toimintavuotta alkavan kolmi-vuotisjakson työkyvyttömyystietoja.

15 §

Työssäkäyntikerroin

Työssäkäyntikerroin lasketaan jakamalla palvelu- ja jalostusaloilla toimivien kunnan asukkaiden ja kunnan työllisen työvoiman osamäärä koko maan vastaavalla osamäärällä.

Kerrointa määriteltäessä käytetään kolme vuotta ennen toimintavuoden alkua alkavan vuoden työssäkäyntitietoja.

16 §

Syrjäisyyskerroin

Syrjäisyyskerroin on 1,05 tai 1,15. Valtioneuvosto määrää ne kunnat, joilla on syrjäisyyskerroin, ja kunkin kunnan kertoimen suuruuden. Kerroin voidaan määrätä kunnalle, jonka vuonna 1994 maksamat syrjäseutuliset olivat vähintään 3 prosenttia kunnan sosiaali- ja terveydenhuollon käyttökustannuksista ja kunnallisen virkaehtosopimuksen mukaiset kunnan syrjäseutupisteet olivat vähintään 2. Korkeampi kerroin voidaan määrätä kunnalle, jonka syrjäseutupisteet olivat vähintään 5. Syrjäisyyskerrointa määrättäessä otetaan huomioon myös kansanterveyslain 5 §:n 2 momentissa tarkoitetun kuntayhtymän maksamat syrjäseutuliset, jos kunta oli mainittuna vuonna jäsenenä tällaisessa kuntayhtymässä.

Jos saariston kehityksen edistämisestä annetun lain (494/81) 9 §:n 1 momentissa tarkoitetun saaristokunnan asukkaista vähintään puolet asui toimintavuotta edeltävän vuoden alussa ilman kiinteää tieyhteyttä mantereeseen, on tällaisen kunnan syrjäisyyskerroin 1 momentista poiketen 1,10.

16 a §

Kertoimien laskenta eräissä tapauksissa

Jos 13—16 §:ssä tarkoitettuja kertoimia laskettaessa ei ole käytettävissä mainituissa pykälissä tarkoitetun ajankohdan mukaisia tietoja, käytetään kertoimien laskennassa tämän sijasta viimeisimpiä asianomaisessa pykälässä tarkoitettua ajankohtaa edeltäviä tietoja.

17 §

Kunnan omarahoitusosuus

Kunnan omarahoitusosuus lasketaan kertomalla asukasta kohden määriteltä omarahoitusosuus kunnan asukasluvulla.

Asukasta kohden määriteltä omarahoitusosuus saadaan laskemalla kaikkien kuntien sosiaali- ja terveydenhuollon laskennalliset kustannukset yhteen ja vähentämällä

tästä 18 §:ssä säädetyn prosenttiluvun mukaan määräytyvä valtionosuus.

Jos valtion kunnalle suorittaman valtionosuuden suuruudesta on erikseen säädetty tästä laista poikkeavalla tavalla, otetaan tämä huomioon omarahoitusosuuden lisäyksenä tai vähennyksenä.

18 §

Kustannustenjaon säilyttäminen

Kunnallisen sosiaali- ja terveydenhuollon kustannukset jakautuvat kuntien ja valtion kesken siten, että kuntien osuus tämän lain mukaan määräytyvistä kustannuksista on 75,8 prosenttia ja valtion osuus 24,2 prosenttia. Jos vuotuinen kustannustason muutos on kuntien valtionosuuslain 3 §:n 2 kohdan perusteella päätetty joinakin vuosina ottaa huomioon vähemmästä kuin täydestä määrästä, otetaan tämä huomioon valtion ja kuntien välisessä kustannustenjaossa siten, että valtion osuus pienenee asianomaisten vuosien alennettua kustannustason tarkistusta vastaavasti.

Kustannustenjaossa otetaan huomioon erityislakien mukaisten toimintojen järjestämisestä aiheutuvat käyttökustannukset ja käyttökustannusten valtionosuus. Käyttökustannuksiin ei sisälly perustamishankkeiden kustannuksia, laskennallisia korkoja ja poistoa, lainanhoitokustannuksia eikä muita vastaavia eriä.

Kustannustenjako selvitetään joka toinen vuosi (*tarkistusvuosi*). Jos toteutunut kustannustenjako koko maan tasolla laskettuna tarkistusvuotta edeltävänä vuonna poikkeaa 1 momentin mukaisesta tilanteesta, on valtionosuuksien määriä tarkistettava siten, että kustannustenjako palautuu 1 momentin mukaiselle tasolle tarkistusvuotta seuraavan vuoden alusta. Jos tarkistusvuotta edeltävän vuoden tiedot eivät tällöin ole käytettävissä, käytetään tätä edeltävän vuoden tietoja. Kustannustenjaon selvityksen yhteydessä voidaan muuttaa valtionosuuden määräytymisperusteiden keskinäistä painotusta vastaamaan palvelujen tarpeessa tapahtuneita muutoksia.

29 §

Valtionosuusselvitys ja -päätös

Perustamishankkeeseen suoritettavan lopullisen valtionosuuden määrittämiseksi kunnan ja kuntayhtymän on tehtävä lääninhallitukselle selvitys suuren hankkeen toteuttamisesta aiheutuneista kustannuksista sekä toteutetuista pienistä hankkeista ja niiden kustannusten yhteismäärästä. Selvitys toteutuneista kustannuksista on toimitettava lääninhallitukselle viimeistään perustamishankkeen valmistumista seuraavan vuoden toukokuun 31 päivänä. Selvitys on kuitenkin aina toimitettava viimeistään kolmen vuoden kuluessa hankkeen aloittamisesta. Jos hanke on tällöin edelleen keskeneräinen, voi lääninhallitus hakemuksen perusteella erityisestä syystä antaa enintään kaksi vuotta lisäaikaa selvityksen antamiseksi.

Jos lopullinen valtionosuus sovellettavien laskentaperusteiden mukaan poikkeaa vähemmän kuin 1 000 markkaa 28 §:n mukaisesti maksetun valtionosuuden määrästä, ei erotusta makseta eikä peritä takaisin.

30 §

Perustamishankkeeseen saadun valtionosuuden palautus

Perustamishankkeeseen saatua valtionosuutta vastaava suhteellinen osa hankitun omaisuuden käyvästä arvosta voidaan kokonaan tai osaksi määrätä palautettavaksi valtiolle, jos hankittu omaisuus luovutetaan toiselle taikka jos toiminta lopetetaan tai omaisuuden käyttötarkoitusta muutetaan pysyvästi eikä omaisuutta käytetä muuhun valtionosuuteen oikeuttavaan toimintaan. Valtionosuutta ei kuitenkaan voida periä takaisin sellaisella perusteella, joka on syntynyt myöhemmin kuin 30 vuoden kuluttua hankkeen valtionosuusselvityksen antamisesta.

Palautusvelvollisuudesta ja korvauksen vähentämisestä päättää asianomainen ministeriö. Palautettava valtionosuus on suoritettava viimeistään päätöksessä määrättävänä eräpäivänä. Palautuksen viivästyessä on sille

suoritettava viivästyskorkoa eräpäivästä lukien korkolain 4 §:n 3 momentissa tarkoitettuna korkokannan mukaan. Valtionosuuden saajan on ilmoitettava ministeriölle kuuden kuukauden kuluessa 1 ja 2 momentissa tarkoitettua olosuhteiden muuttumisesta. Jos myöhemmin käy ilmi, ettei ilmoitusta ole tehty määräajassa, on valtionosuutta vastaava suhteellinen osa omaisuuden arvosta palautettava valtiolle edellä säädetyn korkokannan mukaisine korkoineen olosuhteiden muuttumisesta lukien, jollei ministeriö erityisesti syystä toisin päättä.

31 §

Voimavarojen vahvistaminen

Lääninhallitus vahvistaa kunnan ja kuntayhtymän toimintavuonna aloitettavat suuret hankkeet sekä pienten hankkeiden kustannusten enimmäismäärän.

Lääninhallituksen on annettava kunnalle ja kuntayhtymälle perustamishankkeiden vahvistamisen yhteydessä ennakkoratkaisu toimintavuotta seuraavana vuonna aloitettavista suurista hankkeista ja pienten hankkeiden kustannusten enimmäismäärästä. Ennakkoratkaisu sitoo lääninhallitusta sen vahvistaessa seuraavana vuonna aloitettavat hankkeet, jollei valtion talousarviosta tai valtakunnallisesta suunnitelmasta muuta johdu.

32 §

Kuntien valtionosuuslain eräiden säännösten soveltaminen

Voimavarojen vahvistamiseen ja valtionosuuden suorittamiseen sovelletaan lisäksi seuraavia kuntien valtionosuuslain säännöksiä:

- 1) 14 §:n säännöstä neuvottelumenettelystä;
- 2) 16 §:n säännöstä valtionosuuden ja rahoitusavustuksen myöntämisestä sekä verotuloihin perustuvan valtionosuuksien tasauksen vahvistamisesta;
- 3) 17 §:n säännöstä maksamisesta;
- 4) 18 §:n säännöstä saamatta jääneen etuuden suorittamisesta;
- 5) 19 §:n säännöstä perusteettoman edun palauttamisesta; sekä
- 6) 20 §:n säännöstä suoritusvelvollisuuden raukeamisesta.

33 §

Oikaisumenettely

Milloin kunta tai kuntayhtymä on tyytymättömän kuntien valtionosuuslain 16 §:ssä tarkoitettuun päätökseen valtionosuuden myöntämisestä tai päätökseen perustamishankkeeseen suoritettavasta lopullisesta valtionosuudesta, kunnalla ja kuntayhtymällä on oikeus kolmen kuukauden kuluessa päätöksestä tiedon saatuaan tehdä päätöksen tehneelle valtionapuviranomaiselle kirjallinen vaatimus päätöksen oikaisemisesta. Päätökseen on liitettävä oikaisuvaatimusosoitus.

34 §

Muutoksenhaku

Oikaisuvaatimuksen johdosta annettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla siten kuin hallintolainkäyttölaisissa (586/96) säädetään.

37 §

Kunnan asukas

Kunnan asukkaalla tarkoitetaan henkilöä, jonka kotikuntalaisissa (201/94) tarkoitettu kotikunta kyseinen kunta on.

Laskettaessa 12 §:ssä tarkoitettua kunnan valtionosuutta käytetään kunnan asukaslukuna toimintavuotta edeltävän vuoden alussa ollutta väestötietolain (507/93) 18 §:n mukaista asukaslukua.

42 §

Kuntien valtionosuuslain eräiden säännösten soveltaminen

Sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, sovelletaan tämän lain mukaiseen toimintaan kuntien valtionosuuslain 23 §:n säännöstä tietojen toimittamisesta ja 24 §:n säännöstä uhkasakosta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Määriteltäessä tämän lain voimaantulon jälkeisiä valtionosuuksia, ovat vuoden 1996 tasoon määritellyt laskennalliset kustannukset 53 568 miljoonaa markkaa ja 11 §:ssä

kunnan asukasta ja työtöntä kohden määritellyt laskennalliset kustannukset:

	sosiaalihuolto markkaa/asukas	terveydenhuolto markkaa/asukas
0—6-vuotiaat	22 638	2 751
7—64-vuotiaat	1 517	3 065
65—74-vuotiaat	2 759	7 379
75—84-vuotiaat	15 372	13 889
85 vuotta täyttäneet	42 835	23 376

Työttömien lukumäärän mukaan määräytyvät laskennalliset kustannukset työtöntä koh-

den ovat 1 920 markkaa ja työttömyysasteen mukaan määräytyvät laskennalliset kustannukset kunnan asukasta kohden 175 markkaa. Sairastavuuden mukaan määräytyvät laskennalliset kustannukset kunnan asukasta kohden ovat 1 300 markkaa.

Siitä poiketen, mitä 17 §:ssä säädetään, kunnan omarahoitusosuutta laskettaessa käytettävä kerroin on vuoden 1997 valtion-
osuuksia määriteltäessä 0,7447.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Laki

opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (705/92) 11, 18, 20 ja 21 §,

sellaisina kuin niistä ovat 18 § osittain muutettuna 26 päivänä heinäkuuta 1993 annetulla lailla (718/93) ja 21 § 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1448/95),

muutetaan 1 ja 2 §, 3 §:n johdantokappale sekä 1 ja 4 kohta, 2 luvun otsikko, 6, 7, 7 a, 8—10, 12 ja 13 §, 14 §:n 1 momentti, 14 a §:n 1 momentti, 15 §:n 1 momentti, 16 §:n 1 momentti, 19 §:n johdantokappale, 3 luvun otsikko, 23—25 §, 28 §:n 1 momentti, 39 §, 40 §:n 1—4 momentti, 40 a, 41 ja 43 §, 44 §:n 1 momentti sekä 45 §,

sellaisina kuin niistä ovat 6 § osittain muutettuna 22 päivänä joulukuuta 1993 ja 3 päivänä maaliskuuta 1995 annetuilla laeilla (1454/93 ja 261/95), 7 § osittain muutettuna mainituilla 26 päivänä heinäkuuta 1993 ja 3 päivänä maaliskuuta 1995 annetuilla laeilla, 7 a §, 14 §:n 1 momentti ja 40 §:n 2 momentti mainituissa 26 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa laissa, 8 § muutettuna mainituilla 22 päivänä joulukuuta 1993, 3 päivänä maaliskuuta 1995 ja 18 päivänä joulukuuta 1995 annetuilla laeilla, 9 § muutettuna mainituilla 26 päivänä heinäkuuta 1993, 3 päivänä maaliskuuta 1995 ja 18 päivänä joulukuuta 1995 annetuilla laeilla, 12 § 17 päivänä heinäkuuta 1995 annetussa laissa (958/95), 14 a §:n 1 momentti ja 19 §:n johdantokappale mainituissa 3 päivänä maaliskuuta 1995 annetussa laissa, 24 ja 40 a § mainituissa 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa, 28 §:n 1 momentti sekä 40 §:n 1, 3 ja 4 momentti mainituissa 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa, 39 § osittain muutettuna mainituilla 26 päivänä heinäkuuta 1993, 3 päivänä maaliskuuta 1995 ja 18 päivänä joulukuuta 1995 annetuilla laeilla sekä 29 päivänä joulukuuta 1994 annetulla lailla (1456/94) sekä 45 § osittain muutettuna viimeksi mainitulla lailla,

lisätään 3 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 3 päivänä maaliskuuta 1995 annetulla lailla, uusi 2 momentti, lakiin uusi 9 a—9 f §, lakiin uusi 2 a luku, johon samalla siirretään 10, 12—14, 14 a, 15, 16, 16 a, 17 ja 19 §, 14 §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa 26 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa laissa, uusi 4 momentti, 14 a §:ään, sellaisena kuin se on mainituissa 3 päivänä maaliskuuta 1995 annetussa laissa, uusi 3 ja 4 momentti, 15 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 26 päivänä heinäkuuta 1993 annetulla lailla, uusi 3 momentti, 16 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna viimeksi mainitulla lailla, uusi 3 momentti, 19 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 3 päivänä maaliskuuta 1995 annetulla lailla, uusi 1 a kohta sekä lakiin uusi 24 a § seuraavasti:

1 §

Sovelletamisala

Tätä lakia sovelletaan valtionosuuteen ja -avustukseen sekä muuhun rahoitukseen, joka myönnetään kunnalle tai kuntayhtymälle taikka yksityiselle yhteisölle tai säätiölle 3 §:ssä mainituissa laeissa tarkoitetun toiminnan järjestämisestä aiheutuviin opetus- ja kulttuuritoimen käyttökustannuksiin ja perustamishankkeisiin.

Tässä laissa säädetään myös kunnan laskennallisesta osuudesta opetus- ja kulttuuritoimen kustannuksiin (*kunnan rahoitusosuus*).

2 §

Suhde kuntien valtionosuuslakiin

Tässä laissa tarkoitettuun valtionosuuteen ja -avustukseen sovelletaan kuntien valtionosuuslakia (/) siltä osin kuin tässä laissa niin säädetään.

3 §

Rahoitettavan toiminnan määrittelevät lait

Tämä laki koskee valtionosuutta ja -avustusta sekä kunnan rahoitusosuutta opetus- ja kulttuuritoimen kustannuksiin, jos toiminnasta säädetään:

1) peruskoululaissa (476/83), lukiolaissa (477/83) ja aikuislukiolaissa (439/94);

4) musiikkioppilaitoksista annetussa laissa (516/95);

Edellä 1 momentin 2 ja 4 kohdassa mainitun lain nojalla järjestetyn ammatillisen lisäkoulutuksen rahoituksesta on, sen lisäksi mitä 9 b §:ssä säädetään, voimassa mitä siitä erikseen säädetään.

2 luku

Käyttökustannusten rahoitus

6 §

Yleissäännös

Valtionosuus opetus- ja kulttuuritoimen käyttökustannuksiin määräytyy laskennallis-

ten perusteiden mukaisesti. Valtionosuus määräytyy:

1) peruskoulussa, peruskoulua korvaavassa koulussa, lukiossa, aikuislukiossa, ammatillisen oppilaitoksen ja ammatillisen erityisoppilaitoksen ammatillisessa peruskoulutuksessa sekä ammattikorkeakoulussa oppilasta tai opiskelijaa kohden;

2) ammatillisessa erikoisoppilaitoksessa opetustuntia tai opintoviikkoa kohden;

3) kansalaisopistossa ja musiikkioppilaitoksessa opetustuntia kohden;

4) taiteen perusopetuksessa kunnan asukasta kohden;

5) kunnan yleisessä kirjastossa, kulttuuritoiminnassa, liikuntatoiminnassa ja nuorisotyössä kunnan asukasta kohden; sekä

6) museossa, teatterissa ja orkesterissa laskennallista henkilötöyvuotta kohden.

7 §

Kunnan valtionosuus

Kunnalle myönnetään valtionosuutta 8 §:ssä tarkoitettujen toimintojen järjestämisestä aiheutuviin kustannuksiin markkamäärä, joka saadaan, kun 8 §:ssä säädetyllä tavalla lasketusta valtionosuuden perusteesta vähennetään 9 ja 9 a §:n mukaan lasketut kunnan rahoitusosuudet.

7 a §

Kuntayhtymän ja yksityisen ylläpitämän oppilaitoksen rahoitus

Kuntayhtymälle ja yksityisen oppilaitoksen ylläpitäjälle myönnetään 8 §:n 1—6 kohdassa tarkoitettuja toimintoja varten rahoitusta mainituissa kohdissa säädetyllä tavalla ylläpitäjän oppilas-, opiskelija- tai opetustuntimäärien sekä yksikköhintojen mukaisesti laskettu valtionosuuden perustetta vastaava markkamäärä. Mitä edellä tässä momentissa säädetään, ei koske peruskoulua korvaavia kouluja.

Peruskoululain 83 §:ssä tarkoitetun peruskoulua vastaavaksi järjestetyn yksityisen koulun rahoituksesta on voimassa, mitä 1 momentissa säädetään.

8 §

Kunnan valtionosuuden peruste

Kunnan valtionosuuden peruste saadaan, kun lasketaan yhteen:

1) kunnan peruskoulua ja kunnan kanssa peruskoululain 77 §:n 1 momentissa tarkoitettua sopimuksen tehnyttä peruskoulua korvaavaa koulua käyvien oppilaiden määrän ja kunnalle peruskoulun oppilasta kohden määrätyn yksikköhinnan tulo;

2) kunnan lukioiden oppilasmäärän ja kunnalle lukion oppilasta kohden määrätyn yksikköhinnan tulo;

3) kunnan aikuislukioiden ja lukion aikuislinjojen oppilasmäärän ja kunnalle aikuislukion ja lukion aikuislinjan oppilasta kohden määrätyn yksikköhinnan tulo;

4) kunnan ylläpitämissä ammatillisissa oppilaitoksissa ja ammatillisissa erityisoppilaitoksissa ammatillisessa peruskoulutuksessa opiskelevien oppilaiden määrien ja ammatilliselle peruskoulutukselle oppilaitoksittain oppilasta kohden määrättyjen yksikköhintojen tulot;

5) kunnan ammattikorkeakoulujen opiskelijoiden määrien ja ammattikorkeakouluille opiskelijaa kohden määrättyjen yksikköhintojen tulot;

6) kunnalle musiikin ammatillisen peruskoulutuksen valtionosuuden laskentaperusteeksi vahvistetun opetustuntimäärän ja mainittua koulutusta varten opetustuntia kohden määrätyn yksikköhinnan tulo;

7) kunnan asukasmäärän ja taiteen perusopetusta varten asukasta kohden määrätyn yksikköhinnan tulo;

8) kunnan asukasmäärän ja kunnan kirjastolle asukasta kohden määrätyn yksikköhinnan tulo; sekä

9) kunnan asukasmäärän ja kulttuuritoimintaa varten asukasta kohden määrätyn yksikköhinnan tulo.

9 §

Kunnan rahoitusosuus opetustoimen ja kirjaston käyttökustannuksiin

Kunnan rahoitusosuus opetustoimen ja kirjaston käyttökustannuksiin on 43 prosenttia markkamäärästä, joka lasketaan siten, että 2 ja 3 momentissa säädettyllä tavalla laskettu markkamäärä jaetaan maan asukasmäärällä

ja näin saatu markkamäärä kerrotaan kunnan asukasmäärällä.

Kunnan rahoitusosuutta laskettaessa kaikki 8 §:n 1—6 ja 8 kohdassa tarkoitettua kuntien valtionosuuden perusteet lasketaan yhteen ja näin saatuun markkamäärään lisätään:

1) yksityisten peruskouluopetusta vastaavaa opetusta antavien oppilaitosten ylläpitäjille myönnettävän rahoituksen perusteena olevat markkamäärät siten kuin niistä erikseen säädetään;

2) yksityisten ja kuntayhtymien ylläpitämien lukioiden, aikuislukioiden, ammatillisten oppilaitosten, ammatillisten erityisoppilaitosten, musiikkioppilaitosten ja ammattikorkeakoulujen ylläpitäjille lukiokoulutusta, ammatillista peruskoulutusta, ammattikorkeakoulututkintoon johtavaa koulutusta sekä ammattikorkeakoulussa järjestettäviä ammatillisia erikoistumisopintoja varten myönnettävän rahoituksen perusteena olevat markkamäärät;

3) valtion ylläpitämiä ammatillisia oppilaitoksia, ammatillisia erityisoppilaitoksia ja ammattikorkeakouluja varten lasketut valtionosuuden perusteita vastaavat markkamäärät;

4) harjoittelukoululaissa (143/85), Suomalais-venäläisestä koulusta annetussa laissa (412/76) ja Helsingin ranskalais-suomalaisesta koulusta annetussa laissa (33/77) tarkoitettuja kouluja varten 10 §:ssä tarkoitettujen peruskoulun ja lukion yksikköhintojen keskimääräisten markkamäärien perusteella lasketut valtionosuuden perusteita vastaavat markkamäärät;

5) kuulovammaisten ja näkövammaisten sekä liikuntavammaisten kouluista annetussa laissa (481/83) tarkoitettuja kouluja varten 10 §:ssä tarkoitettua peruskoulun yksikköhintojen keskimääräisen markkamäärän ja peruskoululain 32 §:n 3 momentissa tarkoitettua opetusta saavien oppilaiden osalta säädettyjen yksikköhintojen korotusperusteiden perusteella lasketut valtionosuuden perusteita vastaavat markkamäärät;

6) valtionosuutta saavista kansanopistoista annetun lain (1218/93) mukaisesti ammatillista peruskoulutusta sekä peruskouluopetusta ja lukiokoulutusta varten lasketut valtionosuuden perusteet;

7) valtionosuutta saavista liikunnan koulutuskeskuksista annetun lain (801/92) mukaisesti ammatillista peruskoulutusta varten lasketut valtionosuuden perusteet;

8) ammatillisista aikuiskoulutuskeskuksista

annetussa laissa (760/90) tarkoitetuissa aikuiskoulutuskeskuksissa ja saamelaisalueen koulutuskeskuksessa järjestettävää ammatillista peruskoulutusta varten 10 §:ssä tarkoitettun ammatillisten oppilaitosten ja ammatillisten erityisoppilaitosten yksikköhintojen keskimääräisen markkamäärän perusteella lasketut valtionosuuden perusteita vastaavat markkamäärät; sekä

9) perustamishankkeista aiheutuvien kustannusten vuoksi kymmenen prosenttia ammatillisia oppilaitoksia, ammatillisia erityisoppilaitoksia, ammattikorkeakouluja, musiikkioppilaitosten, kansanopistojen ja valtakunnallisten liikunnan koulutuskeskusten ammatillista peruskoulutusta sekä kansanopistojen peruskouluopetusta ja lukiokoulutusta varten oppilaitosten ylläpitäjille oppilasmäärien ja 10 §:n nojalla vahvistettujen yksikköhintojen keskimääräisten markkamäärien perusteella lasketuista markkamääristä, jollei oppilaitoksen ylläpitäjän yksikköhintaa ole 14 §:n 2 momentin, 14 a §:n 2 momentin tai 16 §:n 2 momentin nojalla korotettu vuokrista aiheutuvien kustannusten perusteella.

Kunnan rahoitusosuutta laskettaessa ei oteta huomioon peruskoululain 4 §:n 4 momentissa tarkoitettua peruskouluopetukseen valmistavaa opetusta saavia oppilaita eikä peruskoulua lukuun ottamatta oppilaita ja opiskelijoita, joilla ei ole kotikuntalaissa (201/94) tarkoitettua kotikuntaa Suomessa tai joilla on kotikunta Ahvenanmaalla.

Kunnan rahoitusosuuteen lisätään vuosittain:

1) markkamäärä, joka saadaan, kun vuodelta 1996 kuntien maksettavaksi tulleet oppilaiden kotikuntien maksuosuudet lukion, ammatillisten oppilaitosten, ammatillisten erityisoppilaitosten ja ammatillisten aikuiskoulutuskeskusten oppilaiden kuljettamisesta aiheutuneisiin kustannuksiin jaetaan maan asukasmäärällä;

2) markkamäärä, joka saadaan, kun vuodelta 1996 kuntien maksettavaksi tulleet yhteenlasketut kotikuntien maksuosuudet jatkolinjoina järjestetyn ammatillisen lisäkoulutuksen kustannuksiin jaetaan maan asukasmäärällä; sekä

3) julkisen talouden tasapainottamiseksi toteutettujen valtionosuuksien vähennysten

perusteella vuonna 1997 531 ja vuodesta 1998 alkaen 637 markkaa kunnan asukasta kohden.

9 a §

Kunnan rahoitusosuus kulttuuritoiminnan ja taiteen perusopetuksen käyttökustannuksiin

Kunnan rahoitusosuus kulttuuritoiminnan ja taiteen perusopetuksen käyttökustannuksiin on 63 prosenttia markkamäärästä, joka lasketaan siten, että kaikkien kuntien yhteenlasketut 8 §:n 7 ja 9 kohdassa tarkoitettut valtionosuuden perusteet jaetaan maan asukasmäärällä ja näin saatu markkamäärä kerrotaan kunnan asukasmäärällä.

9 b §

Valtionosuus ammatillisen erikoisoppilaitoksen käyttökustannuksiin

Ammatillisen erikoisoppilaitoksen ylläpitäjälle myönnetään valtionosuutta markkamäärä, joka saadaan, kun asianomaisen ministeriön ammatilliselle erikoisoppilaitokselle valtionosuuden laskemisen perusteeksi vahvistama opetustunti- tai opintoviikkomäärä kerrotaan opetustuntia tai opintoviikkoa kohden määrätyllä yksikkö hinnalla.

9 c §

Valtionosuus kansalaisopiston ja musiikkioppilaitoksen käyttökustannuksiin

Kansalaisopiston ylläpitäjälle myönnetään valtionosuutta kansalaisopiston käyttökustannuksiin 57 prosenttia markkamäärästä, joka saadaan, kun ylläpitäjälle kansalaisopistoa varten vahvistettu laskennallinen opetustuntimäärä kerrotaan opetustuntia kohden määrätyllä yksikkö hinnalla.

Musiikkioppilaitoksen ylläpitäjälle myönnetään valtionosuutta musiikkioppilaitoksen muun kuin ammatillisen koulutuksen käyttökustannuksiin 57 prosenttia markkamäärästä, joka saadaan, kun ylläpitäjälle mainittua opetusta varten vahvistettu laskennallinen opetustuntimäärä kerrotaan opetustuntia kohden määrätyllä yksikkö hinnalla.

9 d §

Valtionosuus liikuntatoiminnan ja nuorisotyön käyttökustannuksiin

Kunnalle myönnetään valtionosuutta liikuntatoiminnan käyttökustannuksiin 37 prosenttia markkamäärästä, joka saadaan, kun kunnan asukasmäärä kerrotaan liikuntatointaa varten asukasta kohden määrätyllä yksikkö hinnalla.

Kunnalle myönnetään valtionosuutta nuorisotyön käyttökustannuksiin 37 prosenttia markkamäärästä, joka saadaan, kun kunnan alle 29-vuotiaiden asukkaiden määrä kerrotaan nuorisotyötä varten asukasta kohden määrätyllä yksikkö hinnalla.

9 e §

Valtionosuus museon, teatterin ja orkesterin käyttökustannuksiin

Museon, teatterin ja orkesterin ylläpitäjälle myönnetään valtionosuutta mainituista toiminnoista aiheutuviin käyttökustannuksiin 37 prosenttia markkamäärästä, joka saadaan, kun ylläpitäjälle museota, teatteria ja orkesteria varten vahvistettu laskennallinen henkilötyövuosien määrä kerrotaan henkilötyövuotta kohden asianomaista toimintaa varten määrätyllä yksikkö hinnalla.

9 f §

Oppilas- ja opiskelijamäärien laskeminen

Varainhoitovuoden valtionosuus lasketaan varainhoitovuotta edeltävän vuoden keskimääräisen oppilas- ja opiskelijamäärän mukaan. Lisäksi voidaan ottaa huomioon sellaiset arvioitut oppilas- ja opiskelijamäärien muutokset, jotka aiheutuvat laista, asetuksista, lakiin tai asetukseen perustuvasta valtion viranomaisen määräyksestä tai päätöksestä taikka valtion talousarviosta. Toiminnan käynnistyessä valtionosuus lasketaan arvioidun oppilas- ja opiskelijamäärän mukaan.

Valtionosuuden määrittämisessä käytettävien oppilas- ja opiskelijamäärien laskemisesta säädetään tarkemmin asetuksella.

2 a luku

Opetustoimen yksikköhinnat

10 §

Yksikköhintojen keskimääräiset markkamäärät

Valtioneuvosto vahvistaa vuosittain valtionosuuden perusteina käytettävien yksikköhintojen keskimääräiset markkamäärät siten kuin kuntien valtionosuuslain 3 §:n 1—3 kohdassa sekä 4, 5 ja 15 §:ssä säädetään. Yksikköhintojen keskimääräisten markkamäärien vahvistamisesta kuntien valtionosuuslain 6 §:ssä tarkoitettuna vuonna on lisäksi voimassa, mitä kuntien valtionosuuslain 6 §:n 3 momentissa säädetään.

Yksikköhinnat määrää asianomainen ministeriö.

12 §

Peruskoulun yksikköhinnan laskeminen

Kuntien peruskoulujen yksikköhinnat oppilasta kohden lasketaan joka toinen vuosi peruskouluista ja peruskoulua korvaavista kouluista yksikköhinnan määrittämistä edeltäneenä vuonna aiheutuneiden valtakunnallisten kokonaiskustannusten perusteella. Kuntakoh- taisia yksikköhintoja porrastetaan, sen mukaan kuin asetuksella säädetään, kunnan kouluverkon rakenteen, peruskoululain 36 a §:ssä tarkoitettua erityisopetusta saavien oppilaiden määrän ja kunnan asukastiheyden perusteella. Ruotsinkielisissä ja kaksikielisissä kunnissa yksikköhintoja korotetaan kymmenellä prosentilla ruotsinkieliseen opetukseen ja saamelaiden kotiseutualueen kunnissa vastaavalla prosenttimäärällä saamenkieliseen opetukseen osallistuvien oppilaiden osalta. Saaristokunnissa, joissa yli puolella asukkaista ei ole kiinteää kulkuyhteyttä mantereeseen, yksikköhintaa korotetaan kahdellakymmenellä prosentilla. Muissa saaristokunnissa yksikköhintaa korotetaan kymmenellä prosentilla. Asianomainen ministeriö voi lisäksi erityisestä syystä hake- muksesta korottaa tässä momentissa sääde- tyllä tavalla laskettua yksikköhintaa.

Yksikköhinnat lasketaan siten, että ne markkamäärät, jotka saadaan kertomalla kuntakohtaiset yksikköhinnat kuntien peruskoulujen ja kuntien kanssa peruskoululain 77 §:n 1 momentissa tarkoitetun sopimuksen tehneitä peruskoulua korvaavia kouluja käyvien oppilaiden määrällä, yhteenlaskettuina vastaavat 1 momentissa tarkoitettuja valtakunnallisia kokonaiskustannuksia.

Muina kuin 1 momentissa mainittuina vuosina yksikköhinnat lasketaan siten kuin tässä pykälässä säädetään, kuitenkin 1 momentissa tarkoitetun vuoden yksikköhintoja laskettaessa selvitettyjen kokonaiskustannusten perusteella.

Yksikköhintojen laskemisesta säädetään tarkemmin asetuksella.

13 §

Lukion ja aikuislukion yksikköhinnan laskeminen

Lukion yksikköhinnat oppilasta kohden lasketaan joka toinen vuosi kaikille lukioiden ylläpitäjille lukioista yksikköhinnan määräämistä edeltäneenä vuonna aiheutuneiden valtakunnallisten kokonaiskustannusten perusteella. Ylläpitäjittäin laskettavia yksikköhintoja porrastetaan ylläpitäjän lukioiden oppilasmäärän perusteella sen mukaan kuin asetuksella säädetään. Yksikköhintoja laskettaessa lukion aikuislinjan oppilasmäärästä otetaan huomioon 60 prosenttia. Asianomainen ministeriö voi lukiolain 57 §:n nojalla lukiolle määrätyn erityisen tehtävän takia tai muusta erityisestä syystä korottaa yksikköhintaa.

Yksikköhinnat lasketaan siten, että ne markkamäärät, jotka saadaan kertomalla ylläpitäjittäin lasketut yksikköhinnat ylläpitäjien lukioiden oppilaiden määrällä, yhteenlaskettuina vastaavat 1 momentissa tarkoitettuja valtakunnallisia kokonaiskustannuksia.

Muina kuin 1 momentissa mainittuina vuosina yksikköhinnat lasketaan siten kuin tässä pykälässä säädetään, kuitenkin 1 momentissa tarkoitetun vuoden yksikköhintoja laskettaessa selvitettyjen kokonaiskustannusten perusteella.

Aikuislukion yksikköhinta on 60 prosenttia sijaintikunnan lukion ja lukion aikuislinjan yksikköhinta 60 prosenttia lukion yksikköhinnasta.

Yksikköhintojen laskemisesta säädetään tarkemmin asetuksella.

14 §

Ammatillisen oppilaitoksen ja ammatillisen erityisoppilaitoksen yksikköhinnan laskeminen

Ammatillisen oppilaitoksen ja ammatillisen erityisoppilaitoksen yksikköhinta oppilasta kohden lasketaan joka toinen vuosi oppilaitosmuodoittain jakamalla yksikköhinnan määräämistä edeltäneenä vuonna kunnallisista, yksityisistä ja valtion oppilaitoksista aiheutuneet valtakunnalliset kokonaiskustannukset oppilaitosten oppilaiden yhteismäärällä mainittuna vuonna. Näin laskettua markkamäärää korotetaan asetuksella säädettyssä koulutuksessa tämän koulutuksen keskimääräistä korkeampien kustannusten perusteella. Yksikköhintaa korotetaan majoitusedun saaneiden oppilaiden osalta markkamäärällä, joka saadaan, kun muille kuin ammatillisten erityisoppilaitosten ylläpitäjille majoituksesta tässä momentissa tarkoitettuna vuonna aiheutuneet kustannukset jaetaan majoitusedun saaneiden oppilaiden määrällä. Ammatillisissa erityisoppilaitoksissa yksikköhintaa korotetaan majoitusedun saaneiden oppilaiden osalta vastaavasti ammatillisten erityisoppilaitosten ylläpitäjille majoituksesta aiheutuneiden kustannusten perusteella. Asianomainen ministeriö voi lisäksi erityisestä syystä korottaa yksikköhintaa. Yksikköhinnat lasketaan siten, että yksikköhinnat kerrottuna oppilasmäärällä yhteenlaskettuina vastaavat mainittuja kokonaiskustannuksia. Yksikköhintoja laskettaessa ammatilliset erityisoppilaitokset luetaan yhdeksi oppilaitosmuodoksi.

Muina kuin 1 momentissa mainittuina vuosina yksikköhinnat lasketaan siten kuin tässä pykälässä säädetään, kuitenkin 1 momentissa tarkoitetun vuoden yksikköhintoja laskettaessa selvitettyjen kokonaiskustannusten perusteella.

14 a §

Ammattikorkeakoulun yksikköhinnan laskeminen

Ammattikorkeakoulujen yksikköhinnat opiskelijaa kohden lasketaan joka toinen vuosi ammattikorkeakoulututkinnoittain siten, että kuhunkin tutkintoon johtavasta kou-

lutuksesta kunnallisissa, yksityisissä ja valtion ammattikorkeakouluissa yksikköhintojen määrittämistä edeltäneenä vuonna aiheutuneet valtakunnalliset kokonaiskustannukset jaetaan tutkintoa suorittavien opiskelijoiden yhteismäärällä mainittuna vuonna. Yksikköhintoja voidaan porrastaa, sen mukaan kuin asetuksella säädetään, ottamalla huomioon tutkintoon johtavien koulutusohjelmien ja muiden opetusjärjestelyjen kustannuksissa olevat olennaiset erot. Jos tutkintoon johtavasta koulutuksesta aiheutuneita kustannuksia ei ole mahdollista selvittää, lasketaan yksikköhinta asianomaisen koulutusalan tutkinnoista aiheutuneiden kokonaiskustannusten perusteella. Ammatillisten erikoistumisopintojen yksikköhintana opiskelijaa kohden käytetään ammattikorkeakouluja varten 10 §:n nojalla vahvistettua yksikköhintojen keskimääräistä markkamäärää. Yksikköhinnat lasketaan siten, että yksikköhinnat kerrottuna opiskelijamäärällä yhteenlasketuina vastaavat mainittuja kokonaiskustannuksia.

Muina kuin 1 momentissa mainittuina vuosina yksikköhinnat lasketaan siten kuin tässä pykälässä säädetään, kuitenkin 1 momentissa tarkoitetun vuoden yksikköhintoja laskettaessa selvitettyjen kokonaiskustannusten perusteella.

Kun ammattikorkeakoulussa järjestetään kahteen tai useampaan 1 momentissa tarkoitettuun tutkintoon johtavaa koulutusta tai mainitun koulutuksen lisäksi ammatillisia erikoistumisopintoja, ammattikorkeakoulun yksikköhinnaksi määrätään eri tutkintoja ja opintoja suorittavien opiskelijoiden määrien ja 1 momentissa tarkoitettujen yksikköhintojen perusteella laskettu opiskelijamäärällä painotettu keskiarvo.

15 §

Kansalaisopiston yksikköhinnan laskeminen

Kansalaisopistojen yksikköhinnat lasketaan asutusrakenteeltaan erilaisia kuntia varten joka toinen vuosi jakamalla asutusrakenteeltaan samankaltaisille kunnille ja näissä kunnissa sijaitsevien opistojen muille ylläpitäjille yksikköhinnan määrittämistä edeltäneenä vuonna opistojen ylläpitämisestä aiheutuneet kustannukset sinä vuonna pidettyjen opetustuntien määrällä.

Muina kuin 1 momentissa mainittuina vuosina yksikköhinnat lasketaan siten kuin tässä pykälässä säädetään, kuitenkin 1 momentissa tarkoitetun vuoden yksikköhintoja laskettaessa selvitettyjen kokonaiskustannusten perusteella.

16 §

Musiikkioppilaitoksen yksikköhinnan laskeminen

Musiikkioppilaitoksen yksikköhinnat lasketaan joka toinen vuosi jakamalla yksikköhinnan määrittämistä edeltäneenä vuonna musiikkioppilaitosten ylläpitämisestä aiheutuneet valtakunnalliset kokonaiskustannukset sinä vuonna pidettyjen opetustuntien yhteismäärällä. Yksikköhinta lasketaan erikseen ammatillista peruskoulutusta ja musiikkioppilaitoksessa järjestettävää muuta kuin ammatillista koulutusta varten.

Muina kuin 1 momentissa mainittuina vuosina yksikköhinnat lasketaan siten kuin tässä pykälässä säädetään, kuitenkin 1 momentissa tarkoitetun vuoden yksikköhintoja laskettaessa selvitettyjen kokonaiskustannusten perusteella.

19 §

Yksikköhintoja laskettaessa huomiotta jätettävät kustannukset

Peruskoulun, lukion, aikuislukion, ammatillisen oppilaitoksen, ammatillisen erityisopilaitoksen, ammattikorkeakoulun, musiikkioppilaitoksen ja kansalaisopiston käyttökustannuksina ei pidetä:

1 a) peruskoulua lukuun ottamatta oppilaiden ja opiskelijoiden kuljetuksen järjestämisestä aiheutuneita kustannuksia;

3 luku

Kulttuuritoimen yksikköhinnat

23 §

Kirjaston yksikköhinta

Kirjaston yksikköhinnan määrittämisestä on voimassa, mitä 10 §:ssä säädetään.

Kirjaston yksikköhinnat lasketaan asutusrakenteeltaan erilaisia kuntia varten joka toinen vuosi jakamalla asutusrakenteeltaan samankaltaisille kunnille kirjaston ylläpidosta yksikköhinnan määräämistä edeltäneenä vuonna aiheutuneet kustannukset näiden kuntien asukasmäärällä. Yksikköhintoja laskettaessa jätetään huomiotta 19 §:ssä tarkoitettut kustannukset.

24 §

Kulttuuritoiminnan yksikköhinta

Asianomainen ministeriö vahvistaa kulttuuritoiminnan yksikköhinnan kunnan asukasta kohden vuosittain valtion talousarvion rajoissa.

24 a §

Liikuntatoiminnan ja nuorisotyön yksikköhinnat

Asianomainen ministeriö vahvistaa liikuntatoiminnan yksikköhinnan kunnan asukasta kohden vuosittain valtion talousarvion rajoissa.

Asianomainen ministeriö vahvistaa nuorisotyön yksikköhinnan kunnan alle 29-vuotiaasta asukasta kohden vuosittain valtion talousarvion rajoissa.

25 §

Museoiden, orkestereiden ja teattereiden yksikköhinnat

Asianomainen ministeriö vahvistaa museoiden ja orkestereiden yksikköhinnoiksi museoiden ja orkestereiden laskennallista henkilötövuotta kohden edelliselle vuodelle vahvistetut yksikköhinnat tarkistettuna arvioitujen kustannustason ja valtion toimenpiteistä aiheutuvien toiminnan muutosten mukaisesti.

Asianomainen ministeriö vahvistaa teattereiden yksikköhinnan laskennallista henkilötyövuotta kohden vuosittain valtion talousarvion rajoissa.

28 §

Perustamishankkeen valtionosuusasteikko

Perustamishankkeeseen myönnetään valtionosuutta 25—50 prosenttia 27 §:ssä tarkoitettua valtionosuuden laskennallisesta perusteesta. Valtionosuus määräytyy kuntien valtionosuuslain 7 §:n mukaisesti kunnan asukasta kohden lasketun tasatun laskennallisen verotulon (*tasattu verotulo*) perusteella. Kunta saa valtionosuutta 50 prosenttia, jos sen tasattu verotulo on tasausrajalla. Jos tasattu verotulo ylittää tasausrajan, valtionosuus määräytyy siten, että kukin tasausrajasta laskettu vähintään yhden prosentin suuruinen tasatun verotulon kasvu vähentää valtionosuutta yhdellä prosenttiyksiköllä siihen saakka, kunnes valtionosuus on 25 prosenttia. Perustamishankkeen valtionosuusprosentti määräytyy valtionosuuden myöntämismvuodelle määritellyn tasatun verotulon perusteella.

39 §

Valtionosuuden myöntäminen ja tarkistaminen

Valtionapuviranomainen myöntää 7 ja 9 b—9 e §:ssä tarkoitetun valtionosuuden ja 7 a §:ssä tarkoitetun rahoituksen käyttökustannuksiin hakemuksetta kunnalle tai muulle laitoksen ylläpitäjälle siten kuin kuntien valtionosuuslain 16 §:n 2 momentissa säädetään.

Valtionapuviranomainen tarkistaa 1 momentin mukaan myönnetyn rahoituksen varainhoitovuoden keskimääräisen oppilas- ja opiskelijamäärien mukaiseksi varainhoitovuoden loppuun mennessä.

Valtionapuviranomainen myöntää valtionosuuden perustamishankkeeseen, jollei erikseen toisin säädetä, hakemuksesta laitoksen ylläpitäjälle.

40 §

Valtionosuuden maksaminen

Valtionapuviranomainen maksaa 39 §:n 1 momentissa tarkoitetun rahoituksen käyttökustannuksiin kunnalle tai muulle laitoksen ylläpitäjälle siten kuin kuntien valtionosuus-

lain 17 §:n 1 momentissa säädetään. Edellä 39 §:n 2 momentissa tarkoitettujen tarkistusten mukaiset markkamäärät maksetaan ylläpitäjille tai peritään valtiolle varainhoitovuotta seuraavan vuoden helmikuun loppuun mennessä. Ammatillisten oppilaitosten, ammatillisten erityisoppilaitosten ja ammatillista koulutusta järjestävän musiikkioppilaitoksen ylläpitäjälle maksettavaan rahoitukseen lisätään perustamishankkeista aiheutuneiden kustannusten perusteella markkamäärä, joka on 4,3 prosenttia ylläpitäjän oppilasmäärän sekä ammatillisille oppilaitoksille ja ammatillisille erityisoppilaitoksille 10 §:n nojalla vahvistetun yksikköhintojen keskimääräisen markkamäärän tulosta. Ammatikorkeakoulun ylläpitäjälle maksettavaan rahoitukseen lisättävä markkamäärä lasketaan vastaavasti opiskelijamäärän ja ammatikorkeakouluille 10 §:n nojalla vahvistetun yksikköhintojen keskimääräisen markkamäärän perusteella.

Kunnalle maksettavassa valtionosuudessa otetaan huomioon kuntien valtionosuuslain 17 §:n 2 momentissa ja 31 §:n 4 momentissa säädetyt kunnalle maksettavat tai kunnan maksettavaksi tulevat markkamäärät.

Jos kunnan 8 §:ssä säädetty valtionosuuden peruste, johon on lisätty 1 momentissa tarkoitettu perustamishankkeista aiheutuneiden kustannusten perusteella laskettu markkamäärä, kunnalle 9 c—9 e §:n nojalla myönnettävä valtionosuus ja kunnalle 2 momentin nojalla maksettavat markkamäärät, on pienempi kuin 9 ja 9 a §:n mukaan lasketut kunnan rahoitusosuudet, kunnan tulee maksaa erotus valtiolle kahdessa erässä, ensimmäinen erä varainhoitovuoden heinäkuun ja toinen erä varainhoitovuotta seuraavan vuoden tammikuun loppuun mennessä.

Jos kunnalle käyttökustannuksiin tämän lain mukaan myönnetty valtionosuus, johon on lisätty 1 momentissa tarkoitettu perustamishankkeista aiheutuneiden kustannusten perusteella laskettu markkamäärä, on pienempi kuin siitä kuntien valtionosuuslain 17 §:n 2 momentin ja 31 §:n 4 momentin mukaisesti vähennettävät markkamäärät, kunnan tulee maksaa erotus valtiolle 3 momentissa säädettyinä ajankohtina.

40 a §

Sairaalaopetusta saavan peruskoulun oppilaan kotikunnan maksuosuus

Kunta, joka on peruskoululain 11 §:ssä tarkoitettua sairaalaopetusta saavan oppilaan kotikuntalaissa tarkoitettu kotikunta hoidon aikana, on velvollinen maksamaan oppilaasta sairaalan sijaintikunnalle maksuosuuden, joka lasketaan kertomalla hoitopäivien määrä sairaalan sijaintikunnalle opetuksesta hoitopäivää kohden aiheutuvilla keskimääräisillä todellisilla vuosikustannuksilla. Mainituista kustannuksista vähennetään sairaalaopetusta saavista oppilaista sairaalan sijaintikunnalle laskettujen valtionosuuden perusteiden mukainen markkamäärä. Oppilaan kotikunta ja sairaalan sijaintikunta voivat sopia maksuosuudesta myös toisin kuin edellä tässä pykälässä säädetään.

41 §

Valtionapuviranomainen

Valtionapuviranomaisena tässä laissa tarkoitettuja käyttökustannuksia ja perustamishankkeita koskevissa asioissa on asianomainen ministeriö.

Asetuksella voidaan säätää, että valtionapuviranomaisena valtionavustuksia koskevissa asioissa on myös muu kuin 1 momentissa tarkoitettu viranomainen.

43 §

Neuvottelumenettely

Ennen kuin asianomainen ministeriö tekee ehdotuksen seuraavan varainhoitovuoden talousarvioon käyttökustannusten valtionosuutta varten otettavasta määrärahasta, sen on neuvoteltava yksikköhinnoista siten kuin kuntien valtionosuuslain 14 §:n 1 momentissa säädetään.

Asianomaisen ministeriön on niin ikään neuvoteltava kuntien keskusjärjestön kanssa siitä, mitä tietoja on pidettävä tarpeellisina yksikköhintojen määrittämistä ja vahvistamisesta sekä valtionosuuden määrittämistä varten

sekä siitä, miten nämä tiedot toimitetaan valtionapuviranomaiselle.

44 §

Perustamishankkeeseen suoritettun valtionosuuden palautus

Perustamishankkeeseen saatua valtionosuutta vastaava suhteellinen osa hankitun omaisuuden käyvästä arvosta voidaan kokonaan tai osaksi määrätä palautettavaksi valtiolle, jos hankittu omaisuus luovutetaan toiselle taikka jos toiminta lopetetaan tai omaisuuden käyttötarkoitusta muutetaan pysyvästi eikä omaisuutta käytetä muuhun valtionosuuteen oikeuttavaan toimintaan. Palautusta ei määrätä suoritettavaksi, jos valtionosuuden myöntämisestä on kulunut yli 30 vuotta.

45 §

Kuntien valtionosuuslain eräiden säännösten soveltaminen

Tässä laissa tarkoitettuun valtionosuuteen ja -avustukseen sovelletaan lisäksi seuraavia kuntien valtionosuuslain säännöksiä:

- 1) 18 §:n säännöksiä saamatta jääneen etuuden suorittamisesta;
- 2) 19 §:n säännöksiä perusteettoman edun palauttamisesta;
- 3) 20 §:n säännöksiä suoritusvelvollisuuden raukeamisesta; sekä
- 4) 24 §:n säännöksiä uhkasakosta.

Päätökseen, joka on annettu tämän lain nojalla tai kuntien valtionosuuslain sellaisen säännöksen nojalla, johon tässä laissa viitataan, saa vaatia oikaisua ja hakea muutosta siten kuin kuntien valtionosuuslain 21 ja 22 §:ssä säädetään oikaisumenettelystä ja muutoksenhausta. Päätökseen ei kuitenkaan saa vaatia oikaisua ja hakea muutosta siltä osin kuin se koskee 9 f §:n 1 momentissa tarkoitettuja oppilas- ja opiskelijamääriä.

Mitä 1 ja 2 momentissa mainituissa lainkohdissa säädetään kunnasta ja kuntayhtymästä, koskee soveltuvin osin tässä laissa säädettyä rahoitusta saavan yksityisen oppilaitoksen tai muun laitoksen ylläpitäjää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Tämän lain 10 §:ssä tarkoitettut yksikköhintojen keskimääräiset markkamäärät

sekä 12—14, 14 a, 15, 16 ja 23 §:ssä tarkoitettut yksikköhinnat vuodelle 1997 lasketaan vuonna 1995 toteutuneiden kokonaiskustannusten perusteella siten, että vuodelle 1997 määrättävien yksikköhintojen perusteella vuoden 1995 oppilas-, opiskelija-, opetustunti- ja asukasmäärillä laskettavat valtionosuuden perusteet yhteenlaskettuina vastaavat vuodelle 1996 mainituissa pykälissä tarkoitettuja toimintoja varten laskettuja ja kustannustason muutoksella tarkistettuja yhteenlaskettuja valtionosuuden laskennallisia perusteita. Viimeksi mainittuja vuoden 1996 valtionosuuden perusteita laskettaessa otetaan lisäksi huomioon opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain (705/92) tällä lailla kumotun 18 §:n mukaisten peruskoulun kuljetuksen ja majoituksen sekä ammatillisten oppilaitosten ja ammatillisten erityisoppilaitosten majoituksen yksikköhintojen sekä mainitut edut saaneiden oppilaiden määrien perusteella lasketut valtionosuuden perusteet.

Vuoden 1997 valtionosuuksia määrättäessä tämän lain 8 §:ssä tarkoitettua valtionosuuden perustetta ja 7 a §:ssä tarkoitettua valtionosuuden perustetta vastaavaa markkamäärää korotetaan kesäkuun loppuun saakka markkamäärällä, joka saadaan, kun lukion, ammatillisten oppilaitosten ja ammatillisten erityisoppilaitosten kuljetettujen oppilaiden määrä syksyllä 1996 kerrotaan mainittuja oppilaitosmuotoja varten vuodelle 1996 määrättyillä ja kustannustason muutoksella korjatuilla kuljetuksen yksikköhinnoilla. Näin korotettua valtionosuutta maksetaan tammikuusta kesäkuuhun.

Sen estämättä, mitä 9 §:n 4 momentin 1 kohdassa säädetään, lisätään kunnan osuuteen vuonna 1997 puolet mainitussa lainkohdassa tarkoitettulla tavalla lasketusta markkamäärästä.

Asianomainen ministeriö korottaa tämän lain voimaan tullessa hakemusta sellaisen opetussuunnitelmaan perustuvan erityisen tehtävän saaneen lukion ylläpitäjän yksikköhintaa, jolle on tämän lain voimaan tullessa voimassa olleen lukiolain 57 §:n nojalla myönnetty korotus lukion laskennalliseen tuntimäärään.

Musiikkioppilaitoksen ammatillisen lisäkoulutuksen rahoitukseen sovelletaan vuonna 1997 tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Jos osa ammatillisen oppilaitoksen ja ammatillisen erityisoppilaitoksen sellaisista ti-

loista, joiden perusteella oppilaitoksen yksikköhintaa on tämän lain voimaan tullessa korotettu vuokra-arvojen pääomakorvausten perusteella, siirtyy toiselle oppilaitoksen ylläpitäjälle, osoitetaan mainitun korotuksen perusteena olevasta markkamäärästä kummallekin oppilaitoksen ylläpitäjälle niiden yksikköhintoja korotettaessa ylläpitäjien keskenään sopima osuus.

Ammattikorkeakoulujen yksikköhintoja vuodelle 1997 määrittäessä käytetään tämän lain 14 a §:n 1 momentissa säädetystä poiketen yksikköhinnan laskentapohjana nuorisosteen koulutuksen ja ammattikorkeakoulujen kokeiluista annetussa laissa (391/91) tarkoitetuissa väliaikaisissa ammattikorkeakou-

luissa suoritettaviin ammattikorkeakoulututkintoihin sekä vastaaviin opistoasteen ja ammatillisen korkea-asteen tutkintoihin johtavan koulutuksen kustannuksia ammatillisten oppilaitosten oppilaiden opintososiaalisista eduista annetussa laissa (498/83) tarkoitetuista eduista aiheutuvilla kustannuksilla vähennettynä.

Tämän lain voimaantuloa edeltävien vuosien käyttökustannusten rahoitukseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

peruskoululain eräiden säännösten kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan 27 päivänä toukokuuta 1983 annetun peruskoululain (476/83) 83 a, 84 c ja 84 d §, sellaisina kuin ne ovat, 83 a § 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1455/93), 84 c § muutettuna 3 päivänä elokuuta 1992 ja 29 päivänä joulukuuta 1994 annetuilla laeilla (707/92 ja 1448/94) ja 84 d § 17 päivänä heinäkuuta 1995 annetussa laissa (957/95).

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

lukiolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 27 päivänä toukokuuta 1983 annetun lukiolain (477/83) 21 ja 54 b §, sellaisina kuin ne ovat, 21 § muutettuna 12 päivänä heinäkuuta 1993 ja 30 päivänä joulukuuta 1993 annetuilla laeilla (683/93 ja 1594/93) sekä 54 b § muutettuna 3 päivänä elokuuta 1992 ja 29 päivänä joulukuuta 1994 annetuilla laeilla (708/92 ja 1449/94), sekä *muutetaan* 52 §:n 2 momentti ja 57 §, sellaisina kuin ne ovat mainitussa 12 päivänä heinäkuuta 1993 annetussa laissa, seuraavasti:

52 §

Mitä 2, 3, 8, 9, 11—20, 22—25, 26 a, 26 b, 26 d, 26 e, 55, 57, 58 ja 69 §:ssä sekä kunnan opetustoimen hallinnosta annetun lain 6 ja 7 §:ssä säädetään, on soveltuvin osin voimassa yksityisestä lukiosta ja sen oppilaista.

57 §

Asianomainen ministeriö voi määrätä lukiolle opetussuunnitelmaan perustuvan eri-

tyisen tehtävän. Ministeriö voi samalla myöntää lukiolle oikeuden poiketa opetussuunnitelmaa ja oppilaaksiottoa koskevista säännöksistä ja määräyksistä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

Steiner-koulusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan Steiner-koulusta 27 päivänä toukokuuta 1977 annetun lain (417/77) 5 a §, sellaisena kuin se on 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetussa laissa (489/96), sekä *muutetaan* 5 § ja 5 b §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat mainitussa 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetussa laissa, seuraavasti:

5 §

Asianomainen ministeriö myöntää Steiner-koululle käyttökustannuksiin valtionapua markkamäärän, joka saadaan kertomalla koulun oppilasmäärä koulun sijaintikunnan peruskoulun oppilasta kohden määrättyllä yksikköhinnalla.

5 b §

Valtionavun myöntämisestä ja maksamisesta, oppilasmäärien laskemisesta, oppilasmäärien laskentapäivän soveltamisesta, oppilasmäärien ilmoittamisesta, tietojen toimittamisesta sekä oikaisumenettelystä ja muutoksenhausta on soveltuvin osin voimassa, mitä

niistä opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetussa laissa (705/92) ja sen nojalla asetuksella peruskoulun osalta säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Tämän lain voimaantuloa edeltävien vuosien käyttökustannusten rahoitukseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

steinerpedagogisista erityiskouluista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan steinerpedagogisista erityiskouluista 12 päivänä joulukuuta 1986 annetun lain (932/86) 4 §, sellaisena kuin se on 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1455/95), sekä

muutetaan 3 §:n 2 ja 3 momentti sekä 4 a §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 3 §:n 2 momentti mainitussa 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa sekä 3 §:n 3 momentti ja 4 a §:n 1 momentti 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1457/93), seuraavasti:

3 §

Asianomainen ministeriö myöntää koulun ylläpitäjälle käyttökustannuksiin valtionosuutta markkamäärän, joka saadaan kertomalla koulun oppilasmäärä asianomaisen ministeriön oppilasta kohden ennalta seuraavaa vuotta varten määräämällä yksikköhinnalla.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu yksikköhinta lasketaan siten, että opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain 10 §:n nojalla vahvistettu peruskoulun valtionosuuden perusteena käytettävien yksikköhintojen keskimääräinen markkamäärä kerrotaan luvulla 4.8.

4 a §

Valtionosuuden myöntämisestä ja maksamisesta, oppilasmäärien laskemisesta, oppi-

lasmäärien laskentapäivän soveltamisesta, oppilasmäärien ilmoittamisesta, tietojen toimittamisesta sekä oikaisumenettelystä ja muutoksenhausta on soveltuvin osin voimassa, mitä niistä opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetussa laissa ja sen nojalla asetuksella peruskoulun osalta säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammiukuuta 1997.

Tämän lain voimaantuloa edeltävien vuosien käyttökustannusten rahoitukseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

vieraskielisistä yksityisistä kouluista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan vieraskielisistä yksityisistä kouluista 28 päivänä kesäkuuta 1963 annetun lain (373/63) 3 b §, sellaisena kuin se on 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1450/95), sekä

muutetaan 3 a §:n 1 momentti ja 3 c §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 3 a §:n 1 momentti mainitussa 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa ja 3 c §:n 1 momentti 29 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa (1451/94), seuraavasti:

3 a §

Asianomainen ministeriö myöntää koulun ylläpitäjälle käyttökustannuksiin vuosittain valtionosuutta markkamäärän, joka saadaan kertomalla koulun niiden oppilaiden määrä, joilla on kotikuntalaissa (201/94) tarkoitettu kotikunta Suomessa, opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain 10 §:n no-

jalla vahvistetulla peruskoulun valtionosuuden perusteena käytettävien yksikköhintojen keskimääräisellä markkamäärällä vähennettynä 4 prosentilla. Muiden kuin edellä tässä momentissa tarkoitettujen oppilaiden osalta ylläpitäjälle myönnetään valtionosuutta 57 prosenttia oppilasmäärän ja mainitun yksikköhintojen keskimääräisen markkamäärän tu-

lostaa vähennettynä 4 prosentilla. Valtionosuus myönnetään hakemuksetta.

rahoituksesta annetussa laissa ja sen nojalla asetuksella säädetään.

3 c §

Valtionosuuden myöntämisestä ja maksamisesta, oppilasmäärien laskemisesta, oppilasmäärien laskentapäivän soveltamisesta, oppilasmäärien ilmoittamisesta, tietojen toimittamisesta sekä oikaisumenettelystä ja muutoksenhausta on soveltuvin osin voimassa, mitä niistä opetus- ja kulttuuritoimen

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Tämän lain voimaantuloa edeltävien vuosien käyttökustannusten rahoitukseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

ammattikorkeakouluopinnoista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan ammattikorkeakouluopinnoista 3 päivänä maaliskuuta 1995 annetun lain (255/95) 22 §:n 2 momentti sekä
muutetaan 22 §:n otsikko sekä 23 ja 24 § seuraavasti:

22 §

Käyttökustannusten valtionosuus

lahjoituksia. Valtion ammattikorkeakoulun avustusten ja lahjoitusten vastaanottamisesta, hoitamisesta ja käyttämisestä säädetään asetuksella. Avustuksia ja lahjoituksia ei oteta vähennyksenä huomioon valtionosuutta määrättäessä.

23 §

Ylimääräinen valtionavustus

Asianomainen ministeriö voi myöntää ammattikorkeakoululle valtion talousarviossa tarkoitukseen osoitetun määrärahan rajoissa ylimääräistä valtionavustusta. Sitä ei oteta huomioon ammattikorkeakoulujen käyttökustannusten valtionosuutta määrättäessä.

24 §

Ulkopuolinen rahoitus

Ammattikorkeakoulu voi vastaanottaa toimintansa järjestämistä varten avustuksia ja

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Tämän lain voimaantuloa edeltävien vuosien käyttökustannusten rahoitukseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

nuorisoasteen koulutuksen ja ammattikorkeakoulujen kokeiluista annetun lain 18 ja 19 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan nuorisoasteen koulutuksen ja ammattikorkeakoulujen kokeiluista 22 päivänä helmikuuta 1991 annetun lain (391/91) 18 §:n 1 momentti ja 19 §, näistä 18 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on 23 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1518/92), seuraavasti:

18 §

Rahoituksen perusteet

Kokeilukoulutuksen valtionosuudet ja -avustukset määräytyvät opiskelijan ensisijaisen oppilaitoksen perusteella.

varten myös avustuksia ja lahjoituksia. Niiden vastaanottamisesta, hoitamisesta ja käytämisestä säädetään asetuksella. Avustuksia ja lahjoituksia ei oteta vähennyksenä huomioon valtionosuutta ja -avustusta määrättäessä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Tämän lain voimaantuloa edeltävien vuosien käyttökustannusten rahoitukseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

19 §

Avustukset ja lahjoitukset

Kokeiluun osallistuvan oppilaitoksen ylläpitäjä voi vastaanottaa kokeiluyksikön toimintaa ja kokeilukoulutuksen järjestämistä

Laki

valtionosuutta saavista kansanopistoista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan valtionosuutta saavista kansanopistoista 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun lain (1218/93) 18 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 29 päivänä joulukuuta 1994 annetulla lailla (1454/94), sekä
muutetaan 8 §:n 1 momentti, 10 §:n 2 momentti, 12 §:n 2 momentti sekä 19, 20 ja 22 § seuraavasti:

8 §

Opintososiaaliset edut

Kansanopistossa järjestettävään peruskoulu- ja lukio-opetukseen sekä ammatilliseen peruskoulutukseen osallistuville opiskelijoille annetaan maksuttoman majoituksen lisäksi opintososiaalisia etuja samojen perusteiden mukaan kuin ammatillisten oppilaitosten oppilaiden opintososiaalisista eduista sääde-

tään ja määrätään. Velvollisuudesta työpäivinä järjestää maksuttoman kouluaterian lisäksi muuta ruokailua säädetään asetuksella.

10 §

Valtionosuuden määrä

Kansanopistossa järjestettävään ammatilli-

seen peruskoulutukseen sekä peruskoulu- ja lukio-opetukseen myönnetään valtionosuutta mainittua koulutusta varten 9 §:n mukaisesti laskettu valtionosuuden laskennallista perustetta vastaava markkamäärä. Peruskouluopetuksessa valtionosuuden peruste lasketaan edellä mainitulla tavalla vain 8 §:n 2 momentissa tarkoitetuista opiskelijoista. Ammatillisen lisäkoulutuksen rahoituksesta säädetään erikseen.

12 §

Yksikköhinta

Opiskelijaviikon yksikköhinta lasketaan joka toinen vuosi jakamalla yksikköhinnan määräämistä edeltäneenä kalenterivuonna kansanopistojen toiminnasta aiheutuneet käyttökustannukset opistojen saman kalenterivuoden aikana toteutuneiden opiskelijaviikkojen määrällä ja tarkistamalla näin saatu markkamäärä kuluvan ja seuraavan vuoden arvioidulla kustannustason sekä toiminnan laadun ja laajuuden muutoksilla. Yksikköhintaa korotetaan vammaisille tarkoitetun koulutuksen, opiston kulttuurisen erityistehdävän, kurssimuotoisen opetuksen ja kirjeopetuksen perusteella siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään. Yksikköhinnat on määrättävä siten, että yksikköhinnat kerrottuina toteutuneiden opiskelijaviikkojen määrällä yhteenlaskettuina vastaavat edellä mainittuja kokonaiskustannuksia yksikköhinnan soveltamisvuoden tasossa.

19 §

Opiskelijamäärien ja opiskelijaviikkojen laskeminen

Ammatillisen peruskoulutuksen sekä peruskoulu- ja lukio-opetuksen valtionosuuden laskemisessa käytettävän opiskelijamäärän laskemisesta säädetään asetuksella.

Laskettaessa valtionosuutta 1 momentissa tarkoitettuun koulutukseen opiskelijaa koh-

den laskettavana vuotuisena opiskelijaviikkojen määränä pidetään 34 viikkoa.

20 §

Maksaminen

Käyttökustannuksiin myönnettävän valtionosuuden maksamisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain 40 §:n 1 momentissa säädetään. Perustamishankkeista aiheutuneiden kustannusten perusteella ammatillista peruskoulutusta varten maksettavasta markkamäärästä on voimassa, mitä siitä mainitussa lainkohdassa ammatillisten oppilaitosten osalta säädetään.

22 §

Saamatta jääneen etuuden suorittaminen ja perusteettoman edun palauttaminen

Saamatta jääneen etuuden suorittamisesta, perusteettoman edun palauttamisesta ja niitä koskevan suoritusvelvollisuuden raukeamisesta on voimassa, mitä niistä kuntien valtionosuuslain (/) 18—20 §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Sen estämättä, mitä valtionosuutta saavista kansanopistoista annetun lain (1218/93) tällä lailla osittain muutetussa 12 §:ssä säädetään, vuoden 1997 yksikköhinaksi määrätään vuodelle 1996 määrätty yksikköhinta. Ammatillisen peruskoulutuksen sekä peruskoulu- ja lukio-opetuksen osalta yksikköhintaa tarkistetaan lisäksi arvioitua kustannustason muutosta vastaavasti.

Tämän lain voimaantuloa edeltävien vuosien käyttökustannusten rahoitukseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

valtionosuutta saavista liikunnan koulutuskeskuksista annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan valtionosuutta saavista liikunnan koulutuskeskuksista 21 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (801/92) 21 §,

sellaisena kuin se on muutettuna 3 päivänä joulukuuta 1993 sekä 22 ja 29 päivänä joulukuuta 1994 annetuilla laeilla (1090/93, 1360/94 ja 1455/94), sekä

muutetaan 8 §, 9 §:n 2 momentti, 12 §:n 2 momentti sekä 19 ja 20 §, sellaisina kuin niistä ovat 8 ja 19 § mainituissa 3 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa sekä 9 §:n 2 momentti mainituissa 22 päivänä joulukuuta 1994 annetussa laissa, seuraavasti:

8 §

Ammatillinen koulutus

Ammatillisesta perus- ja lisäkoulutuksesta on sen lisäksi, mitä tässä laissa säädetään, soveltuvin osin voimassa, mitä ammatillisista oppilaitoksista annetussa laissa (487/87) ja ammatillisen lisäkoulutuksen rahoituksesta annetussa laissa (/) ja niiden nojalla säädetään tai määrätään koulutuksen järjestämisestä, rakenteesta ja koulutuspiteudesta, tutkintojen tuottamasta kelpoisuudesta, opiskelijan oikeuksista ja velvollisuuksista, kurinpidosta sekä muutoksenhausta.

9 §

Valtionosuuden määrä

Liikunnan koulutuskeskus saa 1 §:n 2 momentissa tarkoitettuun ammatilliseen peruskoulutukseen valtionosuutta mainittua koulutusta varten 11 §:n 1 momentin mukaisesti lasketun valtionosuuden laskennallista perustetta vastaavan markkamäärän. Ammatillisen lisäkoulutuksen rahoituksesta säädetään erikseen.

12 §

Yksikköhintojen määrittäminen

Opiskelijavuorokauden yksikköhinnat määrätään joka toinen vuosi yksikköhinnan määrittämisestä edeltäneenä vuonna kaikista valtakunnallisista liikunnan koulutuskeskuksista aiheutuneiden kokonaiskustannusten perus-

teella. Yksikköhinnat määrätään erikseen ammatillista peruskoulutusta sekä erikseen muuta kuin ammatillista koulutusta varten ottaen huomioon, sen mukaan kuin asetuksella säädetään, ammatillisen ja muun koulutuksen kustannuksissa olevat erot sekä kulu- ja seuraavan vuoden arvioitu kustannustason muutos ja arvioidut toiminnan laadun ja laajuuden muutokset. Yksikköhinnat on määrättävä siten, että yksikköhinnat kerrottuna toteutuneiden opiskelijavuorokausien määrällä yhteenlaskettuina vastaavat edellä mainittuja kokonaiskustannuksia. Milloin oppilaitosten kustannuksissa on olennaisia eroja, voidaan ammatillisen koulutuksen opiskelijavuorokauden yksikköhinta tarvittaessa määrätä oppilaitoksittain.

19 §

Maksaminen

Valtionosuuden maksamisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetun lain 40 §:n 1 momentissa säädetään. Perustamishankkeista aiheutuneiden kustannusten perusteella ammatillista peruskoulutusta varten maksettavasta markkamäärästä on voimassa mitä siitä mainituissa lainkohdassa ammatillisten oppilaitosten osalta säädetään.

20 §

Opintososiaaliset etuudet

Valtakunnallisessa liikunnan koulutuskeskuksessa järjestettävään ammatilliseen peruskoulutukseen osallistuville opiskelijoille an-

netaan maksuttoman majoituksen lisäksi opintososiaalisia etuja samojen perusteiden mukaan kuin ammatillisten oppilaitosten opintososiaalisista eduista annetussa laissa (498/83) säädetään sekä sen nojalla säädetään ja määrätään. Opetushallitukselle säädetyt tehtävät hoitaa kuitenkin asianomainen ministeriö. Liikunnan koulutuskeskuksen velvollisuudesta työpäivinä annettavan muun ruokailun kuin mainitun lain 5 §:ssä säädetyn maksuttoman kouluaterian järjestämiseen säädetään asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Sen estämättä, mitä valtionosuutta saavista liikunnan koulutuskeskuksista annetun lain (801/92) tällä lailla osittain muutetussa 12 §:ssä säädetään, vuoden 1997 yksikköhinnaksi määrätään vuodelle 1996 määrätty yksikköhinta. Ammatillisen peruskoulutuksen yksikköhintaa tarkistetaan lisäksi arvioitua kustannustason muutosta vastaavasti.

Tämän lain voimaantuloa edeltävien vuosien käyttökustannusten rahoitukseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

Anna Tapion koulusta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan Anna Tapion koulusta 23 päivänä joulukuuta 1988 annetun lain (1197/88) 5 §, sellaisena kuin se on 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1457/95), sekä *muutetaan* 4 §:n 1 ja 2 momentti sekä 5 a §:n 1 momentti,

sellaisina kuin ne ovat, 4 §:n 1 momentti mainitussa 18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa sekä 4 §:n 2 momentti ja 5 a §:n 1 momentti 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1459/93), seuraavasti:

4 §

Asianomainen ministeriö myöntää koulun ylläpitäjälle valtionosuutta markkamäärän, joka saadaan kertomalla koulun oppilasmäärä asianomaisen ministeriön oppilasta kohden ennalta seuraavaa vuotta varten määrämällä yksikkö hinnalla.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuksi yksikköhinnaksi määrätään ammatillisista oppilaitoksista annetussa laissa (487/87) tarkoitettujen koti- ja laitostalousoppilaitosten oppilaskoh- taisten yksikköhintojen valtakunnallinen op- pilasmäärällä painotettu keskiarvo korotettu- na 45 prosentilla.

5 a §

Valtionosuuden myöntämisestä ja maksa- misesta, oppilasmäärien laskemisesta, oppi-

lasmäärien laskentapäivän soveltamisesta, oppilasmäärien ilmoittamisesta, tietojen toi- mittamisesta sekä oikaisumenettelystä ja muutoksenhausta on soveltuvin osin voimas- sa, mitä niistä opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annetussa laissa ja sen nojalla asetuksella ammatillisten oppilaitosten osalta säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Tämän lain voimaantuloa edeltävien vuo- sien käyttökustannusten rahoitukseen sovel- letaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

opintokeskuslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 17 päivänä joulukuuta 1993 annetun opintokeskuslain (1215/93) 8 §, 11 §:n 2 momentti ja 18 § seuraavasti:

8 §

Opintokeskuksen vuotuinen valtionosuus muuhun kuin opintokerhotoimintaan laskeaan markkamäärästä, joka saadaan kertomalla opintokeskukselle vahvistettujen opetustuntien lukumäärällä opetustunnille määrätty yksikköhinta. Ammatillisen lisäkoulutuksen rahoituksesta säädetään erikseen.

11 §

Opetustunnin yksikköhinta lasketaan joka toinen vuosi jakamalla yksikköhinnan määräämistä edeltäneenä vuonna opintokeskusten toiminnasta aiheutuneet muut kuin opintokerhojen käyttökustannukset opintokeskusten saman vuoden toteutuneilla opetustuntien määrällä ja tarkistamalla näin saatu markkamäärä kuluvan ja seuraavan vuoden arvioidulla kustannustason sekä toiminnan laadun ja laajuuden muutoksella.

18 §

Saamatta jääneen etuuden suorittamiseen, perusteettoman edun palauttamiseen sekä niitä koskevaan suoritusvelvollisuuden raukeamiseen noudatetaan, mitä niistä kuntien valtionosuuslain (/) 18—20 §:ssä säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Sen estämättä, mitä opintokeskuslain (1215/93) tällä lailla osittain muutetussa 11 §:ssä säädetään opetustunnin yksikköhinnan määräämisestä, määrätään vuoden 1997 yksikköhinaksi vuodelle 1996 määrätty yksikköhinta.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

eräisiin opetustointa koskeviin lakeihin sisältyvien oppilaan kotikunnan maksuosuutta koskevien säännösten kumoamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Tällä lailla kumotaan:

1) 3 päivänä kesäkuuta 1994 annetun aikuislukiolain (439/94) 28 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 29 päivänä joulukuuta 1994 annetulla lailla (1450/94);

2) kuulovammaisten ja näkövammaisten sekä liikuntavammaisten kouluista 27 päivänä toukokuuta 1983 annetun lain (481/83) 17 a §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on

18 päivänä joulukuuta 1995 annetussa laissa (1449/95);

3) 31 päivänä tammikuuta 1985 annetun harjoittelukoululain (143/85) 18 §, sellaisena kuin se on muutettuna 26 päivänä heinäkuuta 1993 annetulla lailla (719/93) ja 18 päivänä joulukuuta 1995 annetulla lailla (1451/95);

4) Suomalais-venäläisestä koulusta 21 päivänä toukokuuta 1976 annetun lain (412/76)

10 §, sellaisena kuin se on muutettuna 26 päivänä heinäkuuta 1993 ja 18 päivänä joulukuuta 1995 annetuilla laeilla (720/93 ja 1452/95);

5) Helsingin ranskalais-suomalaisesta koulusta 7 päivänä tammikuuta 1977 annetun lain (33/77) 10 §, sellaisena kuin se on muutettuna 26 päivänä heinäkuuta 1993 ja 18 päivänä joulukuuta 1995 annetuilla laeilla (721/93 ja 1453/95);

6) ammatillisista oppilaitoksista 10 päivänä huhtikuuta 1987 annetun lain (487/87) 31 c §, sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1992 ja 29 päivänä joulukuuta 1994 annetuilla laeilla (1686/92 ja 1452/94);

7) ammatillisista aikuiskoulutuskeskuksista 31 päivänä elokuuta 1990 annetun lain (760/90) 16 §, sellaisena kuin se on muutet-

tuna 26 päivänä heinäkuuta 1993 ja 30 päivänä kesäkuuta 1995 annetuilla laeilla (723/93 ja 942/95);

8) musiikkioppilaitoksista 7 päivänä huhtikuuta 1995 annetun lain (516/95) 14 §; sekä

9) saamelaisalueen koulutuskeskuksesta 18 päivänä kesäkuuta 1993 annetun lain (545/93) 7 §:n 1 momentti.

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Tämän lain voimaantuloa edeltävien vuosien käyttökustannusten rahoitukseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

liikuntalain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 21 päivänä joulukuuta 1979 annetun liikuntalain (984/79) 25 §, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 6 päivänä maaliskuuta 1987 annetulla lailla (306/87),

muutetaan 8 §, sellaisena kuin se on 3 päivänä elokuuta 1992 annetussa laissa (727/92), sekä

lisätään lakiin siitä mainitulla 3 päivänä elokuuta 1992 annetulla lailla kumotun 5 §:n tilalle uusi 5 §, joka samalla siirretään 1 lukuun, seuraavasti:

5 §

Kunnan tulee luoda edellytyksiä liikunnalle edistämällä liikunta-alan paikallista ja alueellista yhteistyötä, tukemalla liikunnan kansalaistoimintaa ja tarjoamalla liikunta-paikkoja sekä tarvittaessa itse järjestää liikuntatoimintaa ottaen huomioon myös liikunnan erityisryhmien tarpeet.

8 §

Kunnalle myönnetään valtionosuutta liikuntatoiminnan käyttökustannuksiin siten kuin opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta

annetussa laissa (705/92) säädetään. Valtionosuus tulee käyttää 5 §:n mukaiseen toimintaan.

Valtionapuviranomaisella on tarvittaessa oikeus saada kunnalta selvitys valtionosuiden käytöstä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

nuorisotyölain 7 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 24 päivänä helmikuuta 1995 annetun nuorisotyölain (235/95) 7 § seuraavasti:

7 §

Kunnalle myönnetään valtionosuutta nuorisotyön käyttökustannuksiin siten kuin opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta annettussa laissa (705/92) säädetään. Valtionosuus tulee käyttää 2 §:n mukaiseen toimintaan.

Valtionapuviranomaisella on tarvittaessa oikeus saada kunnalta selvitys valtionosuuden käytöstä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Laki

museolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 3 päivänä elokuuta 1992 annetun museolain (729/92) 1 luvun otsikko, 1 § ja 2 §:n 4 kohta, sekä
lisätään lakiin uusi 1 a § seuraavasti:

1 luku

Tehtävät ja valtionosuus

1 §

Museotoiminnan tavoitteena on ylläpitää ja lisätä kansalaisten tietoutta kulttuuristaan, historiastaan ja ympäristöstään.

Museoiden tulee harjoittaa ja edistää alan tutkimusta, opetusta ja tiedonvälitystä tallentamalla, tutkimalla, säilyttämällä ja asettamalla näytteille esineitä ja muuta aineistoa ihmisestä ja hänen ympäristöstään.

1 a §

Museotoimintaa varten myönnetään valtionosuutta käyttökustannuksiin siten kuin opetus- ja kulttuuritoimen rahoituksesta an-

netussa laissa (705/92) ja tässä laissa säädetään.

2 §

Valtionosuuden saamisen edellytyksenä on, että:

4) museota varten on perustettu vähintään yksi päätoiminen virka tai toimi, jonka haltijalta edellytetään ammatillista perehtyneisyyttä museon toimialaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 10 päivänä joulukuuta 1996